COMPENDIUM PRIUILEGIORUM ET FACULTATUM CONGREGATIONIS CLERICORUM...

Alessandro Pellegrino, Giovanni Battista Coccini, Carlo Sabbatini

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM Et Facultatum CONGREGATIONIS CLERICORVM REGVLARIVM.

D. Alexander Peregrinus Capuanus eiusdem Congregationis Clericus

Collegit, Digeßit, scholijs illustrauit.

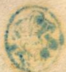

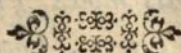
Mutinæ, Apud Iulianum Caßianum.

De consensu Superiorum, 1610.

PRAEFATIO AD CLERICOS REGVLARES.

A'vvedifvi Bon. da 3ᵛᵃ.

LIBELLVM hunc, quem priuato meo vsui, memoriæque iuuandæ caussa mihi iam pridem paraueram, cum tertio ab hinc anno, duo eruditi Sacerdotes, quibus Patres Capituli Generalis recognoscendum dederant, perlegissent, probassent, & alijs etiam omnibus percommodum fore existimassent; ecce nunc à me nouissime elaboratum, auctum, & scholijs illustratum, libens vobis offero dicoq́; Reuerendi Patres. Paruum quidem opus in speciem est, & exile, sed ad

Confessariorum vsum (audeo dicere) magnum ac plane necessarium. Quid enim in hoc morali genere reperitur magis inordinatum, & perplexum, quam varia hæc, & grandis moles Priuilegiorum, quæ Religiosis Viris, Locisque Summi Pontifices passim concessere? Arguit quidem tam copiosa materies, & Religiosorum Ordinum non exigua merita, & Christi Vicariorum ingentem laudandamq. erga eos munificentiam: sed interim, vt in tanta Priuilegiorum varietate discerni possint rata ab irritis, vsitata ab obsoletis, certa ab incertis, nostra (id est, nobis primario loco concessa) ab ijs quę per participationē ab alijs mutuamur, hoc opus, hic labor est. Neque vero quicquam prodest hortos varijs herbis plantisq; consitos possidere, nisi singularum vocabula, differentiæ, virtutesq; per-

noscantur, sciaturque cui queq; morbo, quando, qua ratione applicari debeat. Hanc igitur mihi curam in his Priuilegiorum veluti hortis suscipere volui, scilicet vt Confessarijs nostri Ordinis uiam aperirem, certamq; rationem demonstrarem, tot Priuilegijs, facultatibusq; concessis, bene utendi; Quod sanè an re ipsa præstiterim, vestrum iudicium esto. Illud ego unum affirmare possum librum hunc, quem exiguis initijs describere mihi cęperam, me non semel ob ingentem huius materiæ confusionem, & uarietatem exterritum seposuisse, ac penè diffisum abiecisse, sępè tamen ut cõmuni utilitati aliquo pacto consulerem in manus resumpsisse: ac proinde omnem à me adhibitam fuisse diligentiam, ut omnibus perquam utilissimus foret: Multos peruolutaui de hac re tractatus, tum typis impressos

tum manuscriptos; quæ in ijs reperi, confusa, indigesta, obscura, ad certum ordinem, claritatemq; reuocare studui. Scholia item addidi, ne lectorem aliqua difficultas remoraretur. Reieci multa quæ uisa sunt inutilia, incerta, irrita, aut à Summis Pontificibus postmodum reuocata.

Originalia diplomata multa, & fontes ipsos (quantum mihi licuit) adij, legi, consideraui. Itaq; si non omnia prorsus cõplexus sum, quæ complecti alij forsitan potuissent; ipsa tamen quæ hic posui, rata esse & ualida, atq; Confessariorum usui ualde accõmodata, mihi iure ac merito persuadeo: quando quidem hoc potissimũ curaui, non ut omnia, etiam dubia aut inutilia congererem, sed ut certa ac tuta seligerem, & recta methodo disponerem. Si qua autem alia Priuilegia à Summis Pontificibus in posterum concedentur, aut iam

fuisse

fuisse concessa ab aliquo, qui me diligentius exquirat, reperientur, facilè ad hæc ipsa suo queque loco adiungi poterunt. Reliquum est, Religiosi Lectores, ut his nostris laboribus qualescunque fuerint ad Dei gloriam, uestriq; omnium ac proximorum utilitatem perfruamini: Interim hęc ego uniuersa & singula, qua debeo submissione S. R. Ecclesiæ iudicio ac censuræ subijcio.

Nos infrascripti attestamur, in hoc Compendio Priuilegiorum, & facultatum Congregationis Clericorum Regularium, quod P. D. Alexander Peregrinus collegit, & Scholijs elucidauit, à nobis de mandato Admodum R. Patris nostri Generalis diligenter lecto, nihil reperiri, quod Catholicæ fidei, aut bonis moribus officiat: immo valde vtile fore censemus, si typis expressum euulgabitur. Datum Romæ die 17. mensis Aprilis 1610.

Ego D. Helisæus Nardinus Cleric. Reg.

Ego D. Raphael Rastellius Cleric. Reg.

Ego D. Ludouic. Persichellus Cleric. Reg.

Ego D. Antonius Caracciolus Cleric. Reg.

Visa supradicta attestatione licentiā concedo quatenus hic liber imprimi possit.

F. Michael Angelus Lerrius Inquisitor Mutinæ.

In Capitulo generali celebrato Romæ apud S. Siluestrum in monte Quirinali Anno 1610. Mensis Maij.

Decreuerunt Patres vt Compendium Priuilegiorum, & facultatum nostræ Congregationis Clericorum Regularium à P. D. Alexandro Peregrino Clerico Regulari concinnè dispositum, & vtilibus annotationibus auctum publico nostri ordinis commodo typis excudatur, excusumq. ad singulas nostras domos quam primum trãsmittatur. Nemini vero licitum sit, ab ea die qua prędictus libellus trãsmissus fuerit, aut quomodolibet innotuerit absq. licentia Admodum Reuerendi Patris nostri Generalis aliquo alio Priuilegio vti, pręter ea, quæ in iam dicto Compendio continentur.

D. Io: Baptista Aprilis Secr.

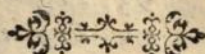
D. Io. Ant. Angrisanus Congregationis Clericorum Regularium Præpositus Generalis.

Hoc Compendium Priuilegiorum, & facultatum nostræ Congregationis à P.D. Alexandro Peregrino Clerico Regulari collectum, & Scholijs illustratum, nostrorũquè aliquot Patrum testimonio probatum, potestatem facimus, vt publico bono in lucem emittatur.

Datum Romæ apud Sanctum Siluestrum in Mõte Quirinali die 25. Mensis Maij 1610.

D. Io: Ant. Præp. Gen.

INDEX TITVLORVM HVIVS TRACTATVS.

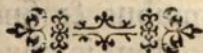
F I N I S.

In tit. libri, clericus digessit, dele punctum In prefatione fol. 3. lin. 14 Exterritum. reposuisse sepoluisse. lin. penultima vtilissimum foret vtilissimus. In indice tit. vltimo vtum votum.

Fol 1. in tit. lin. 3. Et Gratiarum Facultatum. fol. 3. lin. 15. Anni 1591. Anno 1591. fol. 16. lin. vltima Docet Decet. fol. 17. lin. 1. Nonarum Nonis. eadem lin. 1546. 1586. fol. 17. lin. 19. simonia simoniæ. fol. 18. lin. 16. è quibuscunq; casibus à quibuscunque casibus fol. 21. lin. penultima eamdem eandem. fol. 24 lin. 10. seculares p. §. 11. seculares p. o. §. 11. lin. 14 eamdem sententiam eandem. eadem linea cap. 1. tomo 1. fol. 26. lin. 18 eadem eadem. fol. 27. lin. penult. Io. Baptistæ confectus sub. Io. Baptista Confectus in collectione priuilegiorum sub. lin. vltima collectione priuilegiorum deleantur ista verba (collectione priuilegiorum) fol. 29 lin. 5. vicinam vicinam. fol. 31 lin. 5. regularium regularis. lin. 6. alenatio alienatio. fol. 32. lin. 6 Redoanum Rodoanum. lin. 8. in fine c. 3. nu. 4. cap. 3. nu. 24. fol. 40. lin. 12. eis oblatis ei. fol. 42. lin. 2. nostræ Congregationis Congregationi. lin. penultima, sue seu. fol. 43. lin. 8. summere sumere. lin. 19. presummi presumi. fol. 43. lin. vltima tit. 1. tomo 1. fol. 46. lin. 8. minima minime. fol. 47. lin. 2. tit. 1. tomo 1. fol 48 lin 14. Communio Communicatio. lin. 16. Mandosius de Priuilegijs priuilegijs. fol. 49. lin 5. Fatres Fratres fol. 50. lin. 1. Communicatio Commutatio. fol. 51. lin. ante pen. Sanchez tit. 3. tomo. 3. fol 53 lin. 13. Sanchez de matr. tit. 3. tomo 3. fol. 54. lin. 9 quem concessione in quam. fol. 55. lin. penultima Buila Bulla. ibidem sub Gregorio xiv. Gregorio xiij fol 56. 58. 56. lin. penul. non comprehendatur comprehendantur fol 57. 59 57. fol. 58. lin. vltima accipere acceptare fol. 59. lin 18. Compendio 4 Cempendio §. 4. fol. 60. 62 60 fol. 61. 63. 61. lin. vltima dictum est in supra dictum est supra.

pra. fol. 63. 59. 63. fol. 64. 66. 64. fol. 67. lin. 6. factum horum trium notorium, notorium non sit. lin. 18. irregularitate contractu contracta. fol. 68. lin. vltima superioris suspensionis. fol. 69. lin. 19. promoueri possit possint. fol. 72. lin. 5. nostrorum Congregationis nostræ Congregationis. fol. 72. lin. 13. Sixtus iv. Sixtus v. fol. 77. lin. 18. Dispensatio §. 3. §. 2. fol. 79. lin. 12. quod est 3. §. 5. quod est supra. §. 5. fol. 79. lin. 16. Quęstionibus regaribus tit. 1. tomo 1. fol. 80. lin. 6. eisdem con conuersari deleatur (con) eisdem conuersari. fol. 81. lin. 16. de matrimonio tit. 3. tomo 3. fol. 83. lin. 2. Bonifacio viij. adde prohibente. fol. 87. lin. 11. Adest etiam declaratio Neque obstat declaratio. fol. 87. lin. 18. sed. per hanc declarationem quia per hanc declarationem. fol. 92. lin. 8. Ordinis Camalduensis Camaldulensis. lin. 10. tertio nonis Nouembris nonas. fol. 96. lin. vlt. consultationem consolationem. fol. 102. lin. 1. Domino D. fol. 106. lin. vlt. celebr andas dixerunt duxerint. fol. 120. lin 14. cum consilio fuorum consultorum suorum fol. 121. lin. 15. anotationes annotationes. fol. 122. lin. 11. Patribus Societati Iesu Societatis. fol. 123. lin. 1. quibuscunq; exraneis extraneis fol. 124. lin. 5. Tridentinnm Tridentinum. lin. 7. Pater Gen. Patris. fol. 127. lin. 7. D. Tho. tit. 3. tomo 3. fol. 128. lin. 2. concio vō non lin. 18. quæ est ante pen. priuilegia concessionis concessiones. lin. pen. Nec non rescripta Apost. quibusuis personis concessis deleantur ista verba vsque ad verbum (Nec non) exclusiuè. fol. 129. fol. 132. lin. 10. Sanchez tit. 2. tomo 2. lin. ante penultima Ioannes Baptista Ioānis. fol. 142. lin. 5. incurrant incurrūt. fol. 144. lin. 4. à notitia huius priuilegijs priuilegij. lin. 5. Iulio ij. Iulij ij. lin. 6. Leoni Leonis. lin. 8. §. 12. §. 11. fol. 147. lin. 3. Quęstionibus regularibus tit. 1. tomo 1. fol. 149. lin. 18. vti non fuerint vsi fol. 156. lin. 8. quorumcumque literarnm quarumcunque. fol. 158. lin. 14. regularibus tit. 1. tomo 1.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM Et ~~Gratiarum~~ facultatum CONGREGATIONIS Clericorum Regularium.

§. 1.

ANTE omnia ſciendum eſt, quod Pius iiij. in ſua Conſtitutione, quę incipit in Principis Apoſtolorum, &c. edita Anno 1565. Pontificatus ſui anno 6. 13. Kalendas Martij, Et publicata Romę die 24. eiuſdem Menſis, & Anni, annullat omnia priuilegia conceſſa, & concedenda, quę fuerint contraria Concilio Trid. atq. ad terminos illius reducit.

A Scho-

SCHOLIVM.

VT statim cognoscant lectores quibus Priuilegijs vti non possumus & quibus vti possumus, & qua authoritate, ante oēs Titulos posui hos quinque Paragraphos.

§.2. GAudet nostra Congregatio omnibus & singulis priuilegijs, exemptionibus immunitatibus, &c. quibus gaudent aut in futurum gaudebunt Canonici Regulares Congregationis Lateranēsis, personęq. & loca eorum, ita vt litterę Apostolicę super eisdem priuilegijs, &c. eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, inuocationibus, & diebus, ad nostrum libitū expediri possunt perinde ac si illa omnia, non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbū fuissent expressa, & nobis specialiter concessa. Clemens vij. nostræ Congregationi.

Gau-

§.3. GAudet etiam nostra Congregatio omnibus, & singulis priuilegijs concessis, & concedendis Societati Iesu Almæ Vrbis per quoscunq. Romanos Pontifices. Paulus iv. nostræ Congregationi.

SCHOLIVM.

SVpradicta duo priuilegia nobis concessa à Clem. vij. & Paulo iv. fuerunt nobis confirmata à Pio V. Idibus Februarij Anni Domini 1567. *vt patet in nostris priuilegijs manu scriptis.*

§.4. ALiud priuilegium longe amplius concessit nostrę Congregationi Greg. xiv. die 5. Apr. Anni 1591. tenoris sequentis; Et pręter priuilegia, & alia Congreg. & Clericis Regularib. cōcessa, omnib. & singulis alijs priuilegijs, exemptionibus, facultatibus, indultis, indulgentijs, & peccatorum remissionib. & relaxationib. cęterisq. gratijs tam in spi-

ritualibus quam temporalibus quibusuis Religionib. Congregationib. & ordinib. quocunq. nomine nũcupentur etiam Mẽdicantium, ac tam virorum quam mulierum, eorumq. monasterijs, domibus, & alijs pijs locis per quoscunque Romanos Pontifices prędecessores nostros, ac nos, dictamq. sedem hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, ac quibus illorum vtriusq. sexus personę de iure vel cõsuetudine, aut ex priuilegio, vel alias quomodolibet vtuntur, potiũtur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possũt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quę eorum regularibus institutis non aduersantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed ęque principaliter, ac pari formiter in omnib. & per omnia, perinde ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter, & expressè concessa forent, vti potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant perpetuo concedimus, & indulgemus, illaque eis communicamus, concedimus, & ad eos extendimus, &c.

Per-

§.5. PER priuilegium etiam eiuſdem Greg. xiv. conceſſum Congregationi Regularis obſeruantię S. Bernardi Regnorũ Hiſpanię die 28. Iunij 1591. Gaudet noſtra Congregatio omnibus, et ſingulis priuilegijs conceſſis quibuſuis alijs Religionibus ẽt militaribus, Nec nõ Collegijs, Vniuerſitatib. Confraternitatibus, ac pijs locis; (cum clauſula in fine) Non obſtantibus clauſulis annullatiuis, caſſatiuis, exceptiuis, ac etiam communicationis prohibitiuis, Alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis irritantibus in genere vel in ſpecie.

SCHOLIVM.

SVpradictum priuilegium, virtute præcedentis priuilegij Greg. xiv. noſtræ Congregationi conceſſo nobis communicatur.

Vide de hac materia infra Tit. Communicatio priuilegiorum §.2.

Hoc vltimo priuilegio Gregorij xiv. Con-

gregationi S. Bernardi concesso, & nobis communicato, (quod est authenticum apud Patres Sanctæ Pudentianæ Romæ, & illud refert de verbo ad verbum Emmanuel Rodericus in sua Collectione Priuilegiorum Bulla 3. sub Gregorio xiv.) gaudemus omnibus priuilegijs concessis alijs Religionibus, &c. etiam cum clausula taxatiua, vel communicationis prohibitiua.

Dubitari potest, an virtute horum priuilegiorum gaudeamus priuilegijs concessis alijs Religionibus, &c. post Concilium Tridentinum, & contrarijs ipsi Cōcilio, cum clausula derogatoria dicti Concilij: Et affirmatiuè respondendum mihi videtur; quia eo ipso quod derogatum est dicto Concilio, nihil nobis obstat, quin possimus illis participare. Præterea quando Summi Pontifices nolunt, vt alijs cōmunicentur ex eo quod sunt contra Cōcilium Tridentinum solent exprimere, vt aliæ Religiones non possint participare talibus priuilegijs, vt fecit Greg. xiij. in priuilegio cōcesso Generali Societatis Iesu, vt possit dispensare

cum

cum Fratribus dictæ Societatis, vt poßint suscipere ordines etiam sacros, & Presbiteratū extra tempora à iure statuta: tribus tamen dieb. Dominicis, vel alijs festiuis, & cōtinuis à quocunque Antistite non obstante Concilio Trid. Et similiter in alio priuilegio, vbi dicto Generali conceßit, vt posset dispensare cum suis Patribus et Fratribus, vt poßint transire ad alias quascunq. Religiones etiam laxiores. Fuit concessum die 22. Mensis Septemb. 1582. Pontificatus sui Anno 11.

Præterea est adnotādum, quod in communicatione priuilegiorum cōprehenditur etiam priuilegiorū confirmatio, & innouatio; Quoniam cum sit conceßio quędam à Sede Apostolica etiam ad fauorem vnius ordinis emanata, cęteris quoq. ordinibus concessa, & ad illos, & eorum quemlibet extensa pariter intelligitur, ita vt cōfirmatis priuilegijs vnius ordinis, etiam pro omnibus alijs quibus communicantur confirmata & innouata statim esse censeantur; vt docet Io: Bapt. Confectus in summario priuilegiorum Mendicantium

Tit.3.cap.5.versiculo Addendum est autem, fol.mihi 344.

Tit. Absolutio Quo ad Fratres nostræ Congregationis.

§.1. PRępositi nostrę Congregationis, & qui eorum locum tenent, visitatores etiam tépore visitationis, & confessarij deputati ad audiendas Fratrum nostrę Congregationis confessiones possunt eos absoluere à quibuscunq. peccatis, & censuris etiã Sedi Apostol. reseruatis; (illis exceptis quę continẽtur in Bulla Cęnę Domini, & casibus reseruatis nostris Superiorib. iuxta Decretum Clem. viij. publicatum Romę die 26. Mensis Maij 1593.) Paulus iij. Societati Iesu, vt in eorum compendio Priuilegiorum Tit. Absolutio §.4. Et in cõpendio priuilegiorum Mendicantiũ Tit. Absolutio ordinaria quo ad Fratres per totum; sed pręcipuè. §.38. Et Grego. xiv.

Cle-

Clericis Regularibus ministrantibus infirmis, Anno Domini 1591. vndecimo Kalendas Octobris.

SCHOLIVM.

Contra hęc autem non obstat Decretum sacrę Congregationis Illustrissimorum Cardinalium super negocijs Episcoporum, & Regularium, publicatum Romę die 9. Mensis Ianuarij 1601. quia fuit declaratum Admodum R. nostro P. Generali D. Ioanni Sipontino per dictam Congregationem, viuę vocis oraculo, mentem S. Pontificis non fuisse tollere, & annullare per dictum Decretum Priuilegia quo ad absolutiones Regularium, sed tantum quo ad sęculares personas.

Nec etiam obstat dictum Decretum quo ad absolutiones Nouitiorum ante professionẽ, quia possunt absolui à nostris Superiorib. et alijs quos ipsi deputauerint, ab omnib. peccatis, & censuris, ante vel post ingressum Religionis commissis, preterquam ab illis quę continentur in Bulla Cęnę Domini; Qui tamen

men Nouitij si à religione recesserint, reincidunt in easdem censuras. Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio Tit. Absolutio §.4. *Et Mendicantibus, vt dicitur in eorum Cōpēdio Tit. Absolutio ordinaria quo ad Fratres post.* §. 38. *per Collectorem.*

Ex Decreto Clem. viij. statuto Romæ die 19. *Martij* 1603. *Nouitiorum confessiones audiendi cura, soli Magistro Nouitiorum committi debet; Semel tamen aut bis in anno licebit Superiori, vel cui ille commiserit. Hoc Decretum refert Stephanus Quaranta in summa Bullarij, Tit. Monasteria & Conuētus* §. *cum ad Regularem disciplinam, versic. Quilibet Nouitius, à verbo Ipsi autem, &c.*

§.2. NOstrę Congregationis Fratres absentes à Monasterio cū debita licentia, quoties voluerint possunt sibi eligere confessarium Religiosum, vel secularem, & electum mutare, qui eos absoluat ab omnibus casibus à quib. existentes in Monasterio absolui possūt; Et gaudent

dent

dent omnib. gratijs, priuilegijs,& indulgentijs, quib. gauderent in Monasterio. Martinus v. Fratribus S. Hieronymi Hispanię, vt habetur in eorum Compẽdio, Tit. Absolutio §. 1.& Clemens vij. nostrę Congregationi, & confirmatum fuit à Pio v. Anno Domini 1567. Idibus Februarij, vt in priuilegijs manuscriptis.

SCHOLIVM.

Confessarius electus debet esse approbatus ab Ordinario. Praeterea aduertendum est, quod non possunt vti hac facultate, quando reperiuntur in Ciuitate vel loco vbi sunt nostri, quamuis sint absentes à proprio Monasterio. Nec etiam quando in itinere habent socium ex nostris confessarium; Si vero socius fuerit simplex sacerdos, et non confessarius, debet petere licentiam à Superiore nostrae domus vnde discedit, vt possit ei Sacramentum pęnitentiae ministrare; Et in hoc casu praesumi potest ratificatio de pręsenti A.R.P. Generalis ad quem spectat concedere di-

dictam licentiam vigore nostrarum constitutionum.par. 1.*cap.v.versic.Sacerdotum &c. Quæ licentia cessat, cum peruenerit ad aliquam domum nostræ Congregationis, non solum cui assignatus fuerit, sed etiam in qua per transitum hospitari, aut per aliquod tempus morari contigerit: quia ibi nostri confiteri debent confessarijs assignatis à Præposito in illa domo, cum sub iurisdictione dicti Præpositi sint, dum ibi morari contigerit.*

§.3. Confessarij aliorum Ordinum Regulares, siue sęculares, non possunt nostrorum confessiones audire, etiam si habeant generalem facultatem audiendi confessiones. Inno.iv. Ordini Prędicatorum, vt habetur in eorum cōpendio, Tit. Absolutio ordinaria quo ad Fratres §. 23. Et refertur in Compendio priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Confessarius.§.5.Clem.iv.Ordini Minorum, vt habetur in eorum compendio Tit.Cōfessiones & confessarij §. 1. Nec nostri possunt confiteri alijs, nisi suis Pręlatis,

vel

vel alijs nostrę Congregationis confessarijs deputatis à suis Pręlatis ad confessiones audiendas Fratrum, vel alijs nostræ Congregationis de eorumdem Pręlatorum licentia. Innoc. viij. Fratribus Eremitis S. Augustini Prouincię Hispanię, vt habetur in compendio Minorum Tit. cōfessiones, & cōfessores. §. 7. Et Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum compendio, Tit. confessarius. §. 3. Etiam virtute quorumcunq. confessionaliū, Six. iv. Leo x. & Paulus iij. Ordini de Guadalupo, vt in Compendio Priuilegiorum Sāčti Hieronymi Hispanię Tit. Confessionales. §. 1. 2. 3. Et si aliqui talia confessionalia impetrare præsumpserint, eo ipso impetratis carent, & per decennium pręeminentia Congregationis nostrę (si quā habent) ipso facto sunt priuati; Neque super priuatione ab alio, quam à Romano Pontifice dispensari potest; Clemens vij. Congregationi s. Georgij in Alga, vt refertur in Compendio Societatis Iesu Tit. confessarius. §. 7. Idem etiam dicendū est

de

de Bulla Cruciatę, quod dictum est de confessionalibus; Pius v. Ordini Prędicatorum vt habetur in collectione priuilegiorũ Emmanuelis Roderici Bulla 13. sub Pio v. Gregorius xiij. Societati Iesu in priuilegio quod incipit, Decet Romanũ Pontificẽ sub die 3. Maij Anni 1575. Pontificatus sui anno 3. Et Clemen. viij. declarauit per Breue Carmelitanis, quod refert Sebastianus à Costa in explicatione Bullę Cruciatę. q. 107. Et latè probat Corduba in Compendio minorum Tit. cruciata, & collector, & Capucinus ibidẽ.

SCHOLIVM.

PER Capitulum nostrum Generale celebratum anno 1601. *fuit ordinatum idem quod dictum est in pręcedenti.* §. *à versiculo Nec nostri, &c. Et renunciatum omnib. priuilegijs, & facultatibus in contrarium facientibus; Quod capitulum potest hoc facere, vt habetur infra Tit. Priuilegia.* §. 8.

Tit.

Tit. Absolutio quo ad seculares.

§. 1. OMNES confessarij nostræ Congregationis approbati iuxta formã Conc. Trid. habent facultatem absoluẽdi quoscunq. Christifideles vndecunque venientes, à quibuslibet peccatis etiam Apostolicæ Sedi reseruatis, & à quibuscunq. censuris, sententijs, & pęnis Ecclesiasticis ex illis resultantibus; pręterquam ab his quæ continentur in Bulla Cęnę Domini; Paulus III. Societati Iesu, vt habetur in eorũ compendio Tit. Absolutio. §. 1. Et in eorum priuilegio concesso à d. Paulo III. sub die 3. Iunij 1545. Pontificatus sui anno vndecimo, quod incipit, Cum inter cunctas solicitudines nostras, &c. Et in terris remotissimis infideliũ, hęreticorũ, & schismaticorũ à quibus nõ potest adiri Sedes Apostolica, Christianos ibidem commorantes possunt absoluere etiam à peccatis, censuris, & pęnis reseruatis in

Bulla

Bulla Cęnę Domini, cum licentia Prępositi Generalis;Idem Paulus iij.Societati Iesu, vt patet in priuilegio quod incipit, Licet debitum pastoralis officij, &c. sub die 15.Kalendas Nouembris 1549. Anno 15.sui Pontificatus; Et etiam à casib. hęresis,in foro tamen conscientię; Iulius tertius Societati Iesu,in priuilegio quod incipit, Sacrę Religionis, &c. concessum die 22. Octobris 1552. Pontificatus sui anno 3. Et per priuilegium concessum Cōgregationi Oratorij S. Marię de Vallicella de vrbe à Sixto v. possumus absoluere non solum à supradictis casibus, & censuris reseruatis,sed etiam in posterum reseruandis Sedi Apostolicę; pręterquam ab his quę continentur in Bulla Cęnę Domini.

SCHOLIVM.

Supradictnm priuilegium Sixti v. refert de verbo ad verbum Stephanus Quaranta in sua summa Bullarij, sub Tit. Confessor. §. Docet Romanum Pontificem, &c. sub data nona-

nonis Septemb. 1586. Pontificat. sui anno 2. Et supradictum Priuilegium Pauli iij. Societati Iesu concessum habetur in collectione priuilegiorum Io: Baptistæ confecti, priuilegio 3. sub Paulo iij.

Supradicta facultas absoluendi est etiam limitata in sex alijs casibus, (sed per totam Italiam, extra vrbem, nisi in articulo mortis) nempe primo, violationis immunitatis Ecclesiasticę in terminis Constitutionis Gregorij xiv. quæ incipit, Cum alias non nulli. Secundo, violationis clausuræ Monialium ad malum finem. Tertio, prouocantium & pugnantium in duello iuxta Decretum sacri Concilij Trid. & cōstitutionem Gregorij xiij. incipientem, Ad tollendum, &c. Quarto, inijcientium violentas manus in Clericos iuxta Canonem si quis suadente, 17. quæst. 4. ac iuris dispositionem. Quinto, Simoniæ realis scienter contractæ, atque etiam confidentiæ beneficialis. Sexto, & vltimo, in omnibus casibus, quos ordinarij locorum sibi reseruarunt, & in posterum reseruabunt. Ita habe-

 tur

tur in Decreto Clem. viij. facto per Congretionem Illustriss. DD. Cardinalium super negocijs Episcoporum, & Regularium, publicato die 9. mensis Ianuarij 1601. *et declarato die* 26. *Nouembris* 1602.

Et quamuis per Concilium Trid. omnis Sacerdos possit absoluere à quibuscunq. peccatis reseruatis, & censuris in articulo mortis, tamen multum confert absolui virtute huius priuilegij; quia post absolutionem si non moreretur, non teneretur se præsentare Superiori, quemadmodum si esset absolutus absq. potestate huius priuilegij.

§. 2. QVI mittuntur ad triremes possunt absolui per nostros confessarios à quibuscunque casibus sicut in articulo mortis. Pius IV. viuę vocis oraculo Societati Iesu, vt habetur in eorum compendio verbo Absolutio. §. 3. Vbi etiam habetur hoc Scholium; Hęc facultas ab omnibus Superioribus concedi potest.

Scho-

SCHOLIVM.

ET qui reperiuntur in triremibus condemnati possunt eadem facultate absolui, cum sit eadem ratio.

§.3. COnfessarij nostrę Congregationis possunt absoluere familiares, seu famulos laicos intra septa monasterij commorātes à casibus locorum ordinarijs reseruatis, & pro tempore reseruandis, non obstante Decreto à Clemēte viij. publicato die 9. mēsis Ianuarij de casuum reseruatione, anno 1601. Concessit hoc priuilegium idem Clemēs viij. Carthusiensibus die 26. Mensis Martij 1602. vt refertur in Compendio priuilegiorum Congregationis S. Marię Fuliēsis in Tit. casuum reseruatio. §. 1.

§.4. EXtra Italiam possunt nostri confessarij absoluere à casib. locorū ordinarijs reseruatis, & pro tempore re-

ſeruandis. Gregor. xiij. noſtrę Congregationi, per viuę vocis oraculum factum R.P. D. Innoc. Paraſcandalo tunc Præposito s. Silueſtri Mōtis Quirinalis; Quod priuilegium erat in vſu apud nos etiam per totam Italiam ante prohibitionem factam per Decretum Clementis viij.

§. 5. Confeſſarij noſtrę Congregationis ſemel approbati iuxta formā Conc. Trid. quando non poſſunt commodè ſe pręſentare Epiſcopis (quia ſunt in itinere vel alibi) poſſunt Chriſti fidelium confeſſiones audire in illis locis, aut oppidis, vbi ordinarij non exiſtunt. Et Prędicatores verbum Dei prędicare, nō repugnantibus tamen Curatis Parochialium Eccleſiarum; Eugenius iv. Confeſſoribus Ordinis Minorum, vt habetur in eorum compendio Tit. Abſolutio quo ad ſęculares primo §. 3. Et Gregor. xiij. Societati Ieſu, vt in eorum compendio Tit. confeſſarius §. 2. Quod priuilegium incipit, decet Romanum Pontificem nu. 143.

ſub

ſub die 3. Menſis Maij 1575. Pontificatus ſui anno 3. cum clauſula derogatoria Concilij Tridentini; videlicet; Non obſtantibus Apoſtolicis nec non in Generalibus Concilijs, Prouincialibus, & Sinodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, &c. & alijs clauſulis annullatiuis, reuocatiuis, exceptiuis, &c.

SCHOLIVM.

CAutè vtendum eſt hoc priuilegio, ne ordinarij conquerantur.

§.6. COnfeſſarij noſtrę Congregationis ſemel approbati ab aliquo ordinario pro confeſſionibus audiendis, poſt vnam pręſentationem, & approbationem; licet alio ſe transferant, vt ibi ad tempus habitent; ſi poſtea reuertantur ad eandem Diœceſim non eſt neceſſarium iterum ſe pręſentare. Eugenius iv.

 Ordi-

Ordini Minorum vt in eorum compendio Tit. Absolutio quoad sęculares primo §.4.& Clemens vij. ibidem §.16.

§.7. CONfessarij nostrę Congregationis approbati in aliqua Dięcesi ad confessiones audiendas, mortuo Episcopo possunt vti eadem licentia Sede vacante, donec prouisum fuerit de pastore; Clem.iv. Ordini Prędicatorum, vt habetur in collectione priuilegiorum Mendicantium Io: Baptistę Cõfecti, sub Clemente iv. priuilegio 7. Et semel pręuio examine approbati iterum ab eodem Episcopo non sunt examinandi; Ex Decreto sacrę Cõgregationis, vt habetur in collectione priuilegiorum Io: Baptistę confecti, in fine priuilegiorum sub Sixto v.

SCHOLIVM.

REquiritur tamen, vt in illa prima pręsentatione sit indistinctè & vndequaque admissus, & approbatus absque aliqua limi-

limitatione temporis, certorumuè locorum, aut generis personarum, vt solet fieri illis, qui non adeo idonei reperti fuerint; Si vero esset admissus ad beneplacitum absque aliqua limitatione, tunc intelligitur simpliciter, & vndequaque admissus, et approbatus; Quia beneplacitum durat vsque ad mortem concedentis nisi reuocetur, cap. si gratiosè de rescriptis in 6. Et Religiosus semel simpliciter, & prçuio examine ab ordinario approbatus, nō potest cogi ab eodem ordinario, vt iterum examinetur, ex supradictis in prçcedēti. §. Nec potest dicta licentia reuocari ab ordinario absque noua, & legitima causa, quia facultas audiendi confessiones conceditur Regularibus à Summo Pontifice per Clem. Dudum de sepulturis. §. statuimus: Et ordinarij non habent nisi nudum ministerium videndi an sint idonei; Vnde quando idonei sunt reperti, non potest ab ordinarijs eis denegari dicta licentia, et semel concessa, vt dixi, non potest ad beneplacitum reuocari.

Aduertendum est etiam, quod intelligendum

dum est hoc priuilegium, dummodo sit idem Episcopus qui eum approbauit.

§.8. Confessarij nostrę Congregationis in aliqua Diæcesi admissi ad confessiones audiendas à locorũ ordinarijs, possunt extra Dięcesim subditos illorum audire, cum hoc possint curati de Iure; Sixtus iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Absolutio quo ad sęculares ꝑ. §. 11.

SCHOLIVM.

IDem de iure docent multi DD. quos refert, et sequitur Sanchez de Matrimonio Tom.~~disp.~~ *1. lib. 3. disp. 34. nu. 2. vers. Eandē sententiam &c. Et versiculo eiusdem sententię &c. Et ratio est, quia iurisdictio voluntaria delegata potest etiam extra territoriũ exerceri, vt latè probat idem Sanchez vbi supra nu. 2. Cum nulla irrogetur iniuria Iudici alieni territorij; Et absq; strepitu, & figura iudicij exerceatur: quæ ratio ęque militat in Iudice ordinario & Delegato. Nec obstat*

ſtat Clem. Dudum de ſepulturis quę dicit (loquens de religioſis) poſſe audire intra Dięceſim confeſſiones &c. quia ſenſus eſt, vt non poſſint extra Diœceſim audire illos, qui non ſunt illius Dięceſis, in qua ſunt pręſentati: ne putarent ſe vbi ſemel præſentati ſunt, eſſe totius orbis confeſſarios; ita Sanchez vbi ſupra nu. 2. in fine; Tamen cautè vtendum eſt hac facultate, ne ordinarij conquerantur.

§.9. Confeſſarij noſtrę Cõgregationis pręuio examine approbati ad confeſſiones audiendas in vrbe à Vicario dictę vrbis Romę, non debent examinari extra vrbem à locorũ ordinarijs, ſi confeſſiones fidelium voluerint audire, ſed ſufficit pręſentare eorum licẽtias Romæ habitas, & licentiam petere ab ipſis ordinarijs. Sixtus V. Congregationi Oratorij S. Marię in Vallicella de vrbe, anno Domini 1586. Nonis Septembris Pontificatus ſui anno 2. vt refert Stephanus Quaranta in Summa Bullarij Tit. confeſſor, vbi refert priuilegium de verbo ad

ver-

verbum, & simul declarationem Cōgregationis Illustrissimorum Cardinalium super Concilio Tridentino pro illius obseruantia.

§.10. Confessarij nostræ Congregationis absoluendo excommunicatos in foro conscientię, non tenentur seruare formam, quę obseruatur in publicis absolutionibus; scilicet flagellationē, cum Psalmo Miserere mei, &c. Leo x. Ordini Minorum, vt in eorum Compendio Tit. Absolutio quo ad sęculares primo §.13.

§.11. Qvicunque ex vtriusque sexus Christi fidelibus tempore à Iure statuto confessarijs nostrę Congregationis eorū peccata cōfessi fuerint, eadem Parochialis Ecclesiæ Rectori iterum confiteri minime tenentur. Et aliter sentientes, tanquam de hæresi suspecti damnantur; Et Inquisitorib. hęreticę prauitatis contra pertinaciter id

asse-

asserentes procedendi tribuitur facultas. Sixtus iv. Religioni Prędicatorum, vt habetur in Bulla Marismagni, quę est in collectione priuilegiorum Io: Baptistę Confecti, priuilegio primo sub Sixto iv. Et in sũmario dictæ Bullæ §. 50. fol. mihi 336.

Tit. Aedificare.

§. 1. NVlli Religiosi, vel Ecclesiasticę personę vtriusque sexus possunt nouas Ecclesias, & loca construere, vel alias de nouo recipere, & habere iuxta loca, & Ecclesias Regularium Clericorum nostrę Congregationis infra spatium cẽtum quadraginta cannarum per aerem mensurandarum, vbi alias commodè per terram mensurari non possunt. Clem. iv. & Sixtus iv. Ordini Carmelitarum, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Ædificare §. 16. & 19. Hoc priuilegium Clem. iv. refert Io: Baptista Confectus in collec priuileg sub Clem. iv. priuilegio 3. ~~collectione priuilegiorum.~~

Pos-

§.2. POssunt nostri nouas Ecclesias, & loca construere, & de nouo recipere & habere; & acceptas & cõstructas retinere quamuis sint vicina Monasterijs vel Ecclesijs aliorum ordinum etiam Mẽdicantium, intra spatium cẽtum quadraginta cannarum. Pius iv. Societati Iesu, quod priuilegium incipit, Et si ex debito pastoralis officij &c. sub die 13. Aprilis 1561. Pontificatus sui anno 2. & Gregorius xiij. cõfirmauit die 30. Octobr. 1576. quod incipit, ad perpetuam &c.

SCHOLIVM.

REquiritur tamen ex Concil. Trid. sess. vlt. de regularibus. cap. 4. Ordinarij licentia quando de nouo Ecclesiæ, & loca à Regularibus ędificantur. Et licet nos vti possimus supradicto priuileg o contra alios Ordines, dicta tamen Societas Iesu, & alij Ordines vti non possunt contra nos: quia fundatur in negatione prędudicij; Nobis autem, qui neque

neque ex redditibus, neque mendicando viui mus, sed ex sponte oblatis, & maximè à vicinis, fit præiudicium, & propterea nos non comprehendit; Comprehendit tamen Mendicantes, quia possunt à longe vltra vicinium mendicare. Nec obstat nobis dictio taxatiua, Tantum, quæ est in hoc priuilegio Greg. xiij. quia illa non obstante possumus gaudere eorũ priuilegijs, etiam cum clausula communicationis prohibitiuis; per priuilegium Gregorij xiv. Congregationi S. Bernardi Hispaniæ concessum, & nobis communicatum; quod est supra. §.5. ante Tit. Absolutio quo ad fratres nostræ Congregationis.

§.3. PEr priuilegium cõcessum à Paulo V. Congregationi S. Mariæ Fuliensis, vt habetur in eorum compendio, Tit. Ædificare §.2. Potest capitulum generale, & A. R. P. Generalis nostræ Cõgregationis iuxta formam nostrarum constitutionum, vbique locorum Monasteria, domos, conuentus, oratoria, & alia quęcunque loca iuxta Concil. Trid. De-

Decreta, de sola ordinariorum licentia, nullo aliarum personarum cuiusuis Ordinis etiam Regularium requisito consensu, construere, fundare, & erigere, ac etiam per alios iam fundata, & erecta recipere; Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis quibusuis ordinibus & personis Regularium in contrarium pręmissorum concessis.

Tit. Alienatio bonorum.

§. I. POssunt nostrę Congregationis Prępositi cum consensu duarum partium vocalium illius domus, quęcunque bona stabilia, immobilia cuiuscunque quantitatis, qualitatis, & valoris, & in quocunque loco existentia, & etiam mobilia pretiosa alienare, nulla petita facultate Sedis Apostolicę, iuxta constitutionem Pauli ij. sed tãtum Prępositi Generalis; dummodo pecunia,

cunia, quæ ex venditione recipitur in Domorum nostrarum ędificationem, vel reparationem, & earumdem necessitates conuertatur. Clemens vij. Ordini Minorum Regularis obseruantiæ, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Alienatio bonorum §.7. Et Gregorius xiij. Eremitis Sancti Augus. vt refertur in Compēdio priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Alienatio §. 2. Hæc priuilegia refert Io: Baptista Confectus in sua Collectione priuilegiorum Mēdicantium, Priuilegio 6. sub Gregorio xiij. & iij. sub Clemente vij. Possunt etiam (si nolunt simpliciter dicta bona alienare) census redimibiles imponere in dictis bonis, vel in emphiteusim, vel ad tres generationes alienare absque solemnitate, sed modo, & forma, vt supra; Gregorius xiij. Societati Iesu, quod incipit, ex debito pastoralis officij sub Nonis Augusti 1582. Pontificatus sui anno vndecimo.

SCHOLIVM.

QVando Ecclesia non potest habere in commune, potest alienare sine solemnitatibus, vt docet Stephanus Quaranta in Summa Bullarij, Tit. Alienatio rerum Ecclesiæ num. 32. & 41. limit. 6. & num. 43. Vide etiam Rodoanum de rebus Ecclesiæ non alienandis. q. 19. num. 36. & q. 51. cap. 3. num. 4.

Tit. Apostata ab Ordine.

§. 1. NVLLI ex fratribus nostris professis licitum est sine sui Prælati licentia de nostris domibus discedere: si quis verò discedere præsumpserit, & à sui Prælati obedientia recedere, & apostatare, ipso facto excommunicationis sententia est ligatus. Discedentem vero absque licentia à suo Prelato in scriptis obtenta, nullus potest excipere, aut retinere; Et si quis forsitan excipere, vel retinere ausus fuerit

fuerit, est etiam ipso iure excommunicatus. Innoc. viij. Ordini Minorum, vt habetur in eorũ cõpendio, Tit. Apostata ab ordine. §. 22. & Eugenius iiij. Congregationi Sancti Bernardi Hispaniæ, ut habetur in eorum compendio, Tit. Apostata §. 1. & refertur in compendio priuilegiorũ Cõgregationis S. Mariæ Fuliensis, in Tit. Apostata §. 1. cum hac conditione, vt recipientes Apostatas tunc incurrant excõmunicationem ipso facto, quando postquam fuerint requisiti intra trium dierum spatium, cum effectu dictum Apostatam ad proprium monasterium nõ remiserint; Si vero habitum dimiserit, est etiam de iure communi excommunicatus per tex. in cap. vt periculosa, Ne clerici vel Monaci in 6.

§. 2. Congregationis nostræ Prælati, quarumcunq. literarum Apostolicarum prętextu, (nisi his pręsentibus specialiter, & expresse derogatur) ad recipiendum nostros fugitiuos cogi nõ pos-

sunt. Iulius ij. Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris Lateranensis, vt habetur in compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Mariæ Fuliensis in Tit. Eijcere §. 3. Vide de hac materia infra Tit. Eijcere.

§.3. APostatę qui non fuerint in nostram Congregationem recepti, sed ab ea expulsi, possunt transire ad quemcumq. alium Ordinem, pręterquam Religiosorum arma portantium. Inno. iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum compendio Tit. Eijcere §.2.

Tit. Appellatio.

§.1. GEneralis nostræ Congregationis potest suum officium exercere, reiecta quauis suorum subditorum appellatione. Sixtus iv. Generali Fratrum Carmelitanorum, vt habetur in compendio Minorum Tit. Generalis ordinis. §. 11. & 12. & Tit. Appellatio.

Nul-

§.2. NVlli de nostra Congregatione licet appellare ad superiores extra Religionem, etiam ad S. Pontificẽ, & sedem Apostolicam, ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Generalis Congregationis. & Præpositi Generalis nisi de speciali / S. Pontificis licentia; Appellationes desuper pro tempore interpositę, & inde sequutæ, irritæ habentur. Iulius ij. Canonicis Regularibus S. Saluatoris, vt habetur in compendio priuilegiorum Societatis Iesu Tit. Appellatio.

§.3. REgulares ad Vrbem accedentes sine licentia suorum superiorum sub prętextu appellationis, possunt à suis superioribus seueriori pęna plecti, nisi obseruent formam Decreti Clementis viij. Nempe appellando à Præposito ad Generalem. Hoc Decretum incipit, Quoniam non nulli &c. & illud refert Stephanus Quaranta in compendio Bullarij, sub Tit. Monasteria & conuentus.

§. 4. FRatribus nostræ Congregationis in virtute sanctæ obedientiæ inhibitum est appellare extra Congregationem etiam ad conseruatores, ab Alexandro iv. Ordini Cisterciensi priuilegio 34. contrafacientes Congregationis rigori subijciendo. Et Innocent. viij. Priuigio 115. eidem ordini Cisterciensi, motu proprio declarauit, huiusmodi appellantes, censuram & pęnam excommunicationis ipso facto incurrere, ac pro talibus ab omnibus publicari debere, appellationesq. nullas, & inanes fuisse, & esse; & propterea ipsis iudicibus ad quos appellatum esset inhibet. ita habetur in cõpendio priuilegiorum Cõgregationis S. Mariæ Fuliensis, Tit. Appellatio §. 2. Vide de hac materia, infra Tit. correctio.

Tit. Benedicere.

§. 1. PRæpositi nostræ Congregationis, & in eorum absentia quilibet

bet habens principale regimen cuiuscunque monasterij possunt solemni benedictione benedicere omnes suas Ecclesias, Oratoria, paramenta, corporalia, ornamenta, & alia quęcunque ad diuinum cultum, & vsum Congregationis necessaria in quibus Chrisma non interuenit. Ac Ecclesias pollutas reconciliare aqua per ipsos benedicta, si Episcopus qui illam benedicat, distat vltra dietas duas. Leo x. & alij Pontifices Minoribus, vt habetur in eorum compendio Tit. Benedicere.

§. 2. PRæpositi nostræ Congregationis, & in eorum absentia quilibet habens principale regimen cuiuscunque nostræ domus & Ecclesię possunt solenni benedictione benedicere paramenta, corporalia, ornamenta, & alia quęcunq. ad diuinum cultum pertinentia vndecunq. eis delata, etiam ad vsum nostrarum Ecclesiarum non pertinentia. Innocentius viij. S. Iustinæ de Padua, ut habetur

tur in compendio Societatis Iesu Tit. benedicere §.2.& compẽdio Minorum eod. Tit. Et notat Capuccinus in suis Adnotationibus in compendio Minorum Tit. benedicere Ecclesiastica.

§.3. PEr priuilegium concessum Augustinianis quarumdam congregationum obseruantiæ ab Inno. viij. visitatores nostræ Congregationis, possunt benedicere corporalia, vt refertur in cõpendio Minorum Tit. Benedicere. §. 8. & compendio priuilegiorum S. Mariæ Fuliensis Tit. Benedicere. §. 2.

§.4. OMnes Sacerdotes nostræ Congregationis possunt benedicere omnia ornamenta Ecclesiæ, & Altariũ, exceptis corporalibus. Sixtus iv. Minoribus de obseruantia, vt habetur in illorum compendio Tit. Benedicere. §. 4. Et in compendio congregationis S. Mariæ Fuliensis eod. Tit. §. 3.

Tit. Bulla Cęnæ Domini.

§. 1. NOn tenentur nostri habere sigillatim apud se transsumptum Bullæ Cęnę Domini, sed satis est si habeatur vnum publicè in singulis Monasterijs, vt ab omnibus legi possit, Pius v. Societati Iesu per viuę vocis oraculum, vt habetur in eorum cōpendio, Tit. Bulla Cęnæ Domini §. 1.

Tit. Calices & Corporalia.

§. 1. OMnes fratres tam Clerici, quam Laici nostræ Congregationis sine scrupulo conscientiæ possunt tangere Calices, & corporalia, & alia paramenta, cum reuerentia tamen. Sixtus iv. Ordini Minorū, & Calistus iij. vt habetur in eorum compendio Tit. corporalia §. 1. & 2. Et Tit. ornamenta Ecclesiastica. §. 3. & Tit. Laici. §. 1. Et Sixtus iv. Ordini Eremitarum,

dũmodo ſint in ſacriſtas deputati, vt habetur in collectione priuilegiorũ Io: Baptiſtæ Confecti, priuilegio 9. ſub Sixto iv. ſed precedentia priuilegia ſunt abſq; hac limitatione conceſſa.

SCHOLIVM.

HOc priuilegio vti non debent noſtri, niſi ex licentia Superioris.

Tit. Canonica Portio.

§. 1. NOſtra Congregatio nulli tenetur aliquid dare de quibuslibet rebus ei oblatis vel relictis. Nicolaus v. Fratribus Carmelitanis, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Canonica portio §. 5. & per totum. Et ſi aliquando aliqua immobilia vel redditus poſſideret, nullam Decimam etiam Papalem ſoluere teneretur, aut canonicam portionem, aut ſubſidium. Paulus iij. Societati Ieſu, Et Pius iv. vt habetur in eorũ

com-

compendio Tit. Priuilegia. §. 1. & in Bulla Maris magni, quæ habetur in collectione priuilegiorum Io: Baptistæ Confecti prima sub Sixto iv. & §. 31. eius summarij.

Tit. Communicare.

§. 1. OMnes Christi fideles, quouis anni tempore Rectorum Parochialium Ecclesiarum licentia minime requisita, possunt à nostris sacramentum Eucharistiæ recipere prçterquam in die Pasche Resurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, nisi necessitas vrgeat. Nicolaus v. & Sixtus iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum compendio, Tit. communicare §. 4. & 5. Et Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum compendio Tit. Eucharistia.

Per

§.2. PEr priuilegium Pauli iv. & Pij v. nostrę Congregationi concessum, vt habetur in Priuilegijs manu scriptis & confirmatis Anno Domini 1567. Idibus Februarij, possunt nostri qui idonei sunt Sacramentum Eucharistiæ ministrare, in omnibus, & singulis etiam ad nos non spectantibus Ecclesijs quibuscunque vtriusque sexus Christi fidelibus.

SCHOLIVM.

ADuerte, quod quamuis hoc priuilegium absque limitatione diei Paschę sit nobis concessum, tamen in illo hic non intelligitur concessum communicare, Quia insolita in generali concessione non veniunt, nisi specialis mentio de illis facta sit. capit. fin. de Offi. Vicarij libr. 6.

Nota etiam quod Eugenius iij. declarauit, optime Iuri satisfactum esse, & canoni seu Decretali omnis vtriusque sexus, si in hebdoma-

domada sancta, vel infra octauam Paschæ Resurrectionis Dominicæ fideles sacrosanctũ Eucharistiæ sacramentum ipsi accipiant; vt habetur in compendio priuilegiorum Minorum Tit. Comunicare §. 1.

Quæritur ad hoc propositum, An aliquis posit in nostris Ecclesijs Eucharistiæ sacramentum summere in die Paschæ pro sua deuotione, postquam in propria parochiali Ecclesia compleuerit præceptum Ecclesiæ in aliqua die in Hebdomada sancta: Et Nauar. in Man. cap. 21. num. 52. dicit quod non, cum in illo die sit religiosis prohibitum ministrare Eucharistiæ sacramentum; quem sequitur Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis adnotationibus ad compendium priuilegiorum minorum Tit. Communicare, Nisi ex presumpta voluntate, & licentia proprij Parochi; Quæ præsummi potest, quia nunquam solent denegare talem licentiam, post quam satisfactum est precepto Ecclesiæ in suis Parochijs; At contra Nauarrum sentit Emanuel Rodericus in suis questionibus regularibus. ~~Tom. 1.~~ q. 56. tom. 1.
art.

art.3.dicens, quod intentio Pontificum non erat excipere diem Paschatis materialiter, sed formaliter pro vt præceptum est à lege. Vtraque opinio est probabilis.

Quæritur præterea, An virtute dictorum priuilegiorum licitum sit nobis ministrare Sacramentum Eucharistiæ in die Paschatis, Vagis, Aduenis, & Peregrinis, qui in eo loco minimè habitationis parochiam contraxerũt, quia nec habitarunt, nec animum habitandi habent maiori anni parte; Et Sanchez de matrimonio.tit.1.lib.3.disp.23.num.17.docet esse licitum; Et ratio est quia ea limitatio diei Paschatis fuit in Parochorum fauorem posita, quo eis non inferretur iniuria: sed in hoc casu non irrogatur iniuria Parocho, cum Vagi & alij supradicti Parochia careant: Ergo exceptio illa non comprehendit hunc casum; Secundo probatur, quia ex tacita licentia proprij Parochi absentis ministratur Eucharistia his Peregrinis &c. Sed in contrarium est Decretum Eugenij iv.dicentis hos adipisci incolatum quo ad sacramenta

Con-

Confeßionis, & Communionis tempore Paschatis, licet ibi modico tempore steterint; Ita refertur in compendio priuilegiorum Mendicantium Tit. Absolutio primo quo ad seculares. §.5. Praeterea dici potest hos teneri confluere ad Ecclesiam Cathedralem & Matricem, quia videtur esse Parochia vniuersalis totius Diœcesis; Et licet ipse Sanchez vbi supra conetur respondere tam Decreto Eugenij iv. quam dictæ Rationi, tamen eius responsiones mihi non satisfaciunt.

§.3. PResbyteri nostræ Congregationis Sacramentum Eucharistiæ etiam pro viatico constitutis in articulo mortis, & Sacramentum Extremę vnctionis ministrare possunt cęteris Clericis, & Fratribus nostræ Congregationis; Item Mercenarijs, Famulis, Operarijs, & seruis nostræ Congregationis, ac quibusuis Hospitibus etiam secularibus, & extraneis, quos in locis, vel in habitationibus Congregationis nostræ tunc reperiri contigerit; Et in mortis articulo,

& quoties de illo dubitari cõtigerit, Etiã Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcunque, etiam in quorum Ciuitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochijs respectiuè Ecclesię, & loca ipsius Congregationis, nũc & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcunque licentia minimè obtenta, nec petita. Et in casu quo non daretur licentia petẽdi spacium propter repentinam necessitatem, possunt sacramenta supradicta ministrare etiam alijs quibuscunq. infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, vbique in casu necessitatis supradicto; etiam nulla ad hoc per nos petita, nec nobis concessa licentia. Pius iv. nostræ Congregationi, & confirmatum à Pio v. anno Domini 1567. Idibus Februarij, vt patet in nostris priuilegijs manuscriptis.

SCHOLIVM.

Cvm hoc quod dictum est in pręcedenti. §. à versic. Et in casu quo &c. concordat

dat Emanuel Rodericus in suis Quęstionibus Regularibus. ~~*tit.*~~ tom. 1.*q.*56.*ar.*5.

Tit. Communicatio Priuilegiorum.

§.1. QVæcunque Moniales commissæ fuerint gubernationi nostræ Congregationis, gaudent priuilegijs concessis, & concedendis nostræ Congregationi; Bonifacius viij. Fratribus Minoribus, vt habetur in eorum compendio Tit. Communicatio priuilegiorum. §.*6*.

§.2. COmmunicatio Priuilegiorum aliorum Ordinum nostrę Congregationi facta, extenditur etiam ad viuę vocis oracula, ab eis impetrata, vel donata. Iulius ij. Fratribus Augustinianis, vt habetur in compendio Minorum Tit. Communicatio Priuilegiorum §.25.

Vide

Vide de hac materia infra Tit. Oracula viuę vocis §.1.

§. 3. PRæpoſiti inferiores poſſunt de licentia P. Generalis communicare quibuſuis profeſſis noſtræ Congregationis Gratias ſibi communicatas à Generalibus. Iulius iij. Societati Ieſu, vt habetur in eorum compendio Tit. Cõmunicatio Gratiarum. §. 1.

§. 4. SAcerdoti Nouitio, non minus quam profeſſo communicari poteſt facultas abſoluendi externos, vt docet Herriquez lib. 7. capit. 22. num. 7. vbi
catio allegat Claud. v. communi[illegible]. §. 5. & Bern. in verbo Gratia. §. 3. Felician. in tractatu de cenſuris Tit. de priuilegijs. c. 15. & 16. & 19. Horat. Mandos. de priuilegijs ad inſtar glo. 2. in fine, & glo. 7. num. 36. Et Additione num. 32. De hac materia vide infra Tit. Nouitius. §. 1.

Scho-

SCHOLIVM.

IN nostris autem Constitutionibus par. 2. cap. 5. adest hæc Constitutio; Si quis Nouitius sit Sacerdos, nulla ratione confessionibus audiendis exponatur.

§. 5. FAtres nostræ Congregationis sunt participes omnium ieiuniorum, ac aliorum quorũcunque spiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto Orbe pro tempore fiunt, per communicationes cum alijs Religionibus, & Ordinib. Iulius iij. Confraternitati Charitatis de Vrbe, & Hospitali S. Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impressis f. 135. & 140. & in compendio priuilegiorum Congregationis S. Mariæ Fuliensis Tit. communicatio gratiarum §. 9.

D. Tit.

Tit. Commutatio.

§. 1. Confessarij nostræ Congregationis possunt commutare omnia vota etiam secularib. exceptis Vltramarinis, Petri & Pauli de Vrbe S. Iacobi in Compostella, Castitatis, & Religionis. Eugenius iv. Monachis S. Benedicti, vt habetur in compendio priuilegiorum Minorum Tit. Absolutio, quo ad seculares 2. §. 16. & 19. Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum compendio Tit. Commutatio. §. 1. Et Sixtus v. Congregationi Oratorij S. Mariæ in Vallicella de Vrbe, vt refert Stephanus Quaranta in summa Bullarij Tit. Confessor. Et supradictum priuilegium concessum Societati Iesu habetur in collectione priuilegiorum Io. Baptistæ Confecti, priuilegio 3. sub Paulo iij.

§. 2. Supradictam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius

gorius xiij. ad vota iurata, Dummodò commutatio non fiat in prę iudicium tertij. Gregor. xiij. Societati Iesu, in priuilegio quod incipit, Decet Romanum Pontificem sub nu. 143. expedito die 13. Maij 1575. Pontificatus sui anno 3. & habetur in eorum compendio Tit. commutatio §. 1.

SCHOLIVM.

QVid poßit fieri per supradicta priuilegia circa commutationem votorum Castitatis, & Religionis, Vt Exempli Gratia, An commutari poßit votum temporale castitatis vt ad annum; An votum strictioris Religionis commutari poßit, vt ad laxiorem transeat; An vota pęnalia Castitatis et Religionis commutari poßint ante vel post impletam conditionem: & similia dubia explicat latè Sanchez. to. 3. de Matrimonio libr. 8. disp. 15. à num. 4. vsq. ad finem disput. & disp. 16. per totam.

§. 3. PRęposití nostrę Congregationis possunt commutare vota simplicia ingrediendi aliam religionem, etiam determinatam, & arctiorem, in vota cōsueta nostrę Congregationis; Dummodo si à Religione recedant ante professionem, commutatio nulla sit. Eugenius iv. Congregationi Cassinensi S. Benedicti, Leo x. Camaldolensibus, & alijs Ordinibus, vt habetur in compendio priuilegiorum Societatis Iesu Tit. Commutatio, & in compendio Minorum Tit. Nouitius, & Tit. Dispensatio §. 28, habetur etiam in annotationibus Capuccini Tit. Votum, & in compendio priuilegiorum Sancti Hieronymi Hispaniæ Tit. Nouitius. §. 2.

SCHOLIVM.

DE istis priuilegijs mētionem facit Sayrus lib. 6. Clauis Regiæ. cap. 9. nu. 14. versic. Dixi autem &c.

Aduertendum quoque est, quod cum nostri Confessores habẽt facultatem cõmutandi vota, & dispensandi in illis virtute priuilegiorum, non debent nec possunt hoc facere nisi in Sacramento Pęnitentiæ: Similiter & illi qui virtute alicuius Bullæ commutant, et dispensant; ita docet Corduba in summa q. 152. & Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis annotationibus ad compendium priuilegiorum Minorum Tit. Votum. Non desunt tamen aliqui, qui aliter sentiant, nempe commutari, & dispensari posse extra confessionem, vt docet Sanchez de Matrimonio. tom. 3. libr. 8. disp. 16. num. 11. sed tutior est prima opinio, & in praxi obseruatur.

Nostri vero superiores erga suos subditos possunt commutare, & dispensare etiam in foro exteriori: Quia hoc faciunt per viam authoritatis, & ordinariæ potestatis, quemadmodum Episcopi erga suos subditos.

§. 4. PRæpositi nostrę Congregationis possunt commutare legata

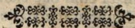
 fa-

facta locis nostris ad vnum vsum in aliũ, sine scandalo tamen illorum ad quos solutio talium legatorum pertinet. Sixtus Quartus Ordini Minorum; Vel facta in vno loco transferre in alium locum, vbi sit indigentia, (sed hoc facere potest solus Præpositus Generalis) Leo x. Ordini Minorum, vt in eorum compendio, Tit. Eleemosynę. §. 14. Quam concessionem idem Leo ampliauit ad donationes factas inter viuos, si tamen (vt dictum est) non sequatur scandalum, vt habetur in compendio Minorum, Tit. commutare. §. 1. & 2. & Tit. Legata. §. 1.

Tit. Confessarius.

§. 1. Confessarij nostrę Congregationis debitè expositi ad audiendas secularium confessiones, licet nullo literarum gradu sint insigniti, aperire possunt, cum licentia A. R. P. Generalis, vel eorum qui designati sunt à dicto P. Generali literas sacrę

crę pęnitentiarię, Magistris in Theologia, vel in iure canonico Doctorib. destinatas; & auditis confessionibus ad eos recurrentium, impositaque pęnitentia in literis expressa, vel de iure imponenda, ac in foro conscientiæ quascunque, siue verbo, siue scripto missas absolutiones, dispensationes, ac pęnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Gregorius xiij. Societati Iesu, quod priuilegiū incipit. Exponi nobis nuper fecisti, &c. sub die 3. Aprilis 1582. sui Pontificatus anno 10. nume. 198. vt habetur etiam in compendio Minorum, tit. confessiones, & confessores in annotationibus Capuccini; & in compendio Sancti Hieronymi Hispanię, Tit. confessor §. 2. Emmanuel Rodericus in sua collectione priuilegiorum, Bulla 23. sub Gregorio xiij. refert de verbo ad verbum hoc priuilegium.

priuilegiorum quibusuis Religionib. cōcessorum, absq. vlla limitatione (de quo facta est mentio supra §.4. ante Tit. Absolutio, quo ad fratres nostræ Congregationis.) Vltimo loco fuerunt confirmata à Clem. viij. die 13. Iunij 1592. cum hac clausula dummodo sint in vsu, aut sub aliqua suspensione, vel reuocatione non comprehendantur. Vide de hac materia in Scholio, quod est supra ante Tit. Absolutio, quod ad fratres nostræ Congregationis.

Tit. Conseruatores.

§.1. PAtres nostræ Congregationis, in quibuscunque causis, tam ciuilibus, quam criminalibus, ac mixtis, etiam in eis, in quib. actores, vel conuenti rei forent, contra quascunque Communitates, & Collegia, & contra quascunque personas ecclesiasticas, vel seculares, possunt eligere, & assumere in suos Conseruatores, & Iudices.

re, & exequutioni mandare, non aliter, quam si specialiter à principio eisdem directę fuissent. Leo x. Congregationi Camaldulensi, vt refertur in compendio priuilegiorum Congregationis S. Mariæ Fuliensis in Tit. Conseruatores §. 2. & 3. Quod si huiusmodi officium acceptare, & exequi neglexerint, excommunicationis latę sententię pęnam incurrunt, cuius absolutio Sanctissimo Pontifici est reseruata. Pius v. Ordini Prędicatorum concessum die 23. Septembris 1571. vt refertur in compendio Congregationis Sanctę Mariæ Fuliensis, Tit. conseruatores §. 8. possunt etiam alios assumere, licet Congregatio habeat Iudices designatos Clem. vij. Ordin. Minorum, vt habetur in eodem compendio, §. 4. eiusdem Tit.

SCHOLIVM.

De officio & potestate Conseruatorum vide latè per Io: Baptistam Confe-ctum

Tit. Correctio.

§. 1. PRelati nostræ Congregationis iuris ordine postposito, possunt Fratres nostræ Congregationis (quod absit) delinquentes corrigere, & punire, secundum consuetudines approbatas, & Constitutiones nostræ Congregationis, Nec licet nostris ab eisdem correctionibus, & punitionibus aliquatenus appellare; præuia tamen in hoc deliberatione, ac maturitate debita obseruata. Bonifacius viij. Ordini Minorum, & Bonifacius ix. Ordini Prędicatorum, vt habetur in compendio Minorum Tit. Correctio fratrum §. 6. & 8.

SCHOLIVM.

INtelligitur id de appellatione ad Superiores extra Religionem, vt dictum est supra Tit. Appellatio.

Præ-

ſtens, fratres eiuſdem domus profeſſos, & nō profeſſos, in ſacris Ordinib. Conſtitutos, præſentes, & futuros, per ſe, vel per alios noſtræ Congregationis fratres Clericos, vel Cōuerſos, etiam pro leuib. culpis verberare, corrigere, & caſtigare licitè, & liberè poteſt abſque ſcrupulo.

§.4. CApitulū Generale noſtræ Congregationis, & etiam Generalis Prępoſitus cum conſilio conſultorum poteſt delinquentes fratres noſtræ Congregationis in caſibus, in quibus de iure Communi ad mortem damnãtur, perpetuo incarcerare, vel eos in perpetuum, aut ad tempus ad triremes relegare, & condemnare, & in alijs delictis grauibus, aut grauiſſimis, veluti inobedientiæ, contumatiæ, ſeu incorrigibilitatis eos etiam vſque ad priuationem habitus incluſiuè punire, & caſtigare. Pius v. Ordini Sancti Hieronymi anno 1566. vt refert Capuccinus in ſuis annotationibus ad compendium priuilegiorum Minorum Tit.

eijce-

eijcere; Et etiam torturę subijcere,(cum moderamine tamen) vt habetur in compendio Minorum Tit. correctio fratrũ. §.12. Vide de hac materia, infra, Tit. eijcere.

Tit. Decimæ.

Vide infra Tit. Exemptio. §. 1.

Tit. Declarare.

§. 1. PRæpositus Gen. nostræ Congregationis potest authoritate Apostolica declarare dubia, quæ super nostris Constitutionibus, Priuilegijs, Indultis, Gratijs, & Exemptionibus à sede Apostolica concessis, & concedendis emerserint. Iulius ij. Ordini Prædicatorum, vt refertur in compendio Societatis Iesu, Tit. Generalis. §. 5.& Io: Baptista Confectus refert hoc priuilegium Iulij ij. in sua collectione priuilegiorum, priuilegio primo sub Iulio ij. Scho-

SCHOLIVM.

IN Constitutionibus nostris pro regrauis declarandis (si quæ forte dubitationes oriantur) à P. Generali, Consultorum consensus debet adhiberi, pa. 3. cap. 5. vers. Nam licet fol. 75.

§. 2. PErsonę nostrę Congregationis, quando in re aliqua redduntur ancipites super priuilegijs, & gratijs concessis, & concedendis, secundum æquitatem in fauorem salutis animarum, non autem secundum Iuris rigorem, & Doctorum subtilitates intelligere possunt. Sixtus iv. Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris, vt in eorum priuilegijs manu scriptis fol. 51. Et refertur in Compendio Societatis Iesu Tit. Priuilegia. §. 10. Vide de hac materia infra, Tit. Priuilegia. §. 3.

§.3. CApitulum Generale dumtaxat habet potestatem declarandi dubia quę occurrerint circa Diuini Officij celebrationem. Leo x. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Declarare. §. 3. & Tit. Officium Diuinum primo §.11.

§.4. PRæpositus Generalis nostrę Cõgregationis potest arbitrari, quę res debeant viles, & parui valoris reputari, ad hoc vt res huiusmodi possint dari intra, & extra Congregationem; Leo x. Ordini Minorum, vt in eorum Compendio, Tit. Dare. §.2.
De hac materia vide infra, Tit. Præpositus. §.2.

Tit. Dispensatio.

§.1. PRępositus Generalis nostræ Congregationis in foro conscientiæ quo ad Irregularitatem cum personis nostrę Congregationis

nis poteſt diſpenſare in omni Irregularitate, etiam in caſibus reſeruatis. D. N. Papæ, ſcilicet in homicidio, in membrorum obtruncatione, & in enormi ſanguinis effuſione contracta, Dummodo factũ horum trium, notorium, Iulius ij. Ordini *no sit* Prędicatorum, vt habetur in libro Priuilegiorum eorumdem fol. 173. Et refertur in Compendio Minorum Tit. Diſpenſatio, poſt Adnotationem Capuccini, vbi dicitur: Ex priuilegijs Congregationis Sancti Bernardi, verſ. Poteſt Prior Generalis.

§. 2. PRæpoſitus Generalis noſtrę Cõgregationis, cum perſonis noſtrę Congregationis poteſt diſpenſare in foro conſcientię in Irregularitate contracta ex homicidio voluntario, dummodo non ſit commiſſum poſt ingreſſum noſtrę Congregationis, & maneat in noſtra Religione. Pius v. Congregationi Caſſinenſi (cum clauſula) non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac Prouincialib.

vel Synodalibus Concilijs, Anno Domini 1571. Idibus Ianuarij.

§. 3. PEr Priuilegium Martini v. Priori Sancti Benedicti Vallis Oleti, & virtute extensionis postea factæ omnibus Prioribus Congregationis Hispaniæ, eamdem facultatem dispensandi in casibus supradictis habent omnes Præpositi nostræ Congregationis erga suos subditos, vt refertur in Compendio Minorum, Tit. Dispensatio. §. 24.

§. 4. COnfessarij nostræ Congregationis audientes confessiones fratrum cum licentia superioris possunt in absolutionibus vti hac forma, videlicet post Misereatur, &c. & Indulgentiam, &c. Dominus noster Iesus Christus te absoluat, & ego authoritate ipsius, ac beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis maioris vel minoris, ~~superioris~~, & Interdicti, Et dispen-

spenso tecum in omni irregularitate quã quomodocunque incurristi, & restituo te sanctis Sacramentis Ecclesiæ, vnionique & participationi fidelium, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen. Clemens vij. nostræ Congregationi; Idẽ confirmauit Pius v. Anno Domini 1567. Idibus Februarij.

§. 5. PRæpositus Generalis nostrę Cõgregationis tam in foro conscieñtię, quam in foro exteriori potest cum suis subditis dispensare super quacunq. Irregularitate quomodolibet prouenieñte, (pręterquam ex homicidio voluntario, aut pręstatione auxilij vel fauoris huiusmodi homicidio, aut ex Bigamia) ita vt illa non obstante, ad omnes Ordines etiam sacros, ac etiam Pręsbiteratus promoueri possit: Iulius ij. Generalibus Ordinis Minorum, vt habetur in eorum Cõpendio Tit. Dispensatio. §. 21. & Paulus iij. Societati Iesu: sed in hoc priuilegio Pauli iij. adest limitatio non solum ho-

 micidij

micidij voluntarij,& Bigamiæ,sed etiam mutilationis membrorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Dispẽsatio.§. 5. Et Sixtus iv. Ordini Prędicatorum & Minorum, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Dispensatio.§.12.& 13.

§.6. GEneralis nostræ Congregationis per se, vel per alios per eum pro tempore deputatos potest eos qui sub eius obedientia degunt si inhabilitatis, & infamię maculam contraxerint ante, vel post ingressum in nostra Congregatione, rehabilitare, & cum abstersione inhabilitatis, & infamiæ maculę dispensare; Pius v. Abbatibus,& Pręlatis Congregationis Cassinensis anno 1571. Idibus Ianuarij,& Gregorius xiv. Clericis Regularibus ministrantibus infirmis Anno Domini 1591. vndecimo Kalendas Octobris.

§.7. GEneralis Prępositus,& de eius licentia Prępositi inferiores alio-

aliorum locorum possunt cum personis nostrę Congregationis defectum natalium etiam ex adulterio, sacrilegio, incestu, & quouis alio nefario, illicito, & damnato coitu proueniente patientibus dispensare, postquam in nostra Congregatione vota emiserint; ita vt defectu huiusmodi non obstante, ad quoscunq. sacros etiã Presbiteratus Ordines promoueri possint, & in illis ministrare.

Nec non ad quascunque administrationes, personatus pręeminentias & officia nostræ Congregationis, eligi, admitti, & assumi, illaq. gerere, & exercere possint. Gregorius xiv. Clericis Regularibus ministrãtibus infirmis Anno Domini 1591. vndecimo Kalendas Octobris, & Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio Tit. Dispensatio. §. 5. & Sixtus iv. Ordini Minorum.

Et per priuilegium eiusdem Sixti iv. Ordini Prędicatorum, vt habetur in Cõ-

pendio Minorum Tit. Dispensatio. §. 12. & 13. habent eādem facultatem non solum Generalis Præpositus, sed etiam omnes alij inferiores Pręposit domorū nostrarum Congregationis, & eorum locum tenentes in eorum absentia.

SCHOLIVM.

Nota primo, quod supradicta facultas quamuis per Bullam Sixti V. quę incipit, Cum de omnibus &c. fuerit reuocata, tamen per aliam Bullam Gregorij xiv. quę incipit circumspecta, fuit in pristinum statum reualidata: Et dicta Bulla Sixti V. ad terminos Iuris redacta & moderata.

Secundo nota, quod Gregorius xiiij. in dicta Bulla quæ incipit Circumspecta Romani Pontificis, &c. prohibet expressè, ne facile illegitimus in Religione in qua pater siue ante, siue post natiuitatem dicti filij professus fuerit, ipso patre viuente admittatur, vt refert etiam Hieronymus Sorbus Capuccinus

nus in suis adnotationibus in compendio Minorum Tit. Dispensatio, versic. Dummodo tamen.

Tertio nota, quod quamuis ingressus Religionis sine dispẽsatione habilitet ingredientem illegitime natum, quo ad Ordines suscipiendos, non tamen habilitat quo ad Dignitates et Officia absque dispensatione, vt probat glo. in cap. fin. de filijs presbiterorum; Vnde non potest eligi in Superiorem absq. dispensatione. Idem Capuccinus vbi supra; Et electio facta non habita prius dispensatione esset nulla. cap. innotuit, &c. cum victor de Electione.

Quarto nota, quod supradicta facultas dispẽsandi cum illegitimis ad Dignitates et Officia, in nostra Congregatione est penes capitulum generale tantum.

Quinto nota, quod dispensatus circa Dignitatẽ inferiorem, puta quod possit esse Preopositus, non intelligitur dispensatus circa maiorem,

iorem, puta quod possit esse Generalis, nisi in dispẽsatione facta fuerit de prefatis expressa mentio, vt probat Panormitanus in cap. innotuit de electione, & Capuccinus vbi supra.

§.8. Confessarij nostrę Congregationis possunt in foro conscientię dispensare cum secularibus inter coniugatos, quorum alter eorum cum alterius consanguinea adulterium perpetrauit ad petẽdum debitum coniugale. Pius v. Ordini Prędicatorum, vt habetur in Cõpendio Minorum Tit. Dispensatio post adnotationem Capuccini, & Iulius ij. Ordini Sancti Benedicti, vt habetur in Cõpendio Societatis Iesu, Tit. Dispensatio §.3. Et in Compendio Minorũ vbi supra. Idipsum facere possunt ad eũdem effectum in foro consciẽtię, cum his qui post votum simplex castitatis matrimonium contraxerint. Pius v. Franciscanis de obseruantia, vt dicitur in Compendio Societatis Iesu, Tit. Dispensatio. §.4. &

in

in Compendio Minorum, Tit. Dispensatio post Adnotationem Capuccini.

SCHOLIVM.

Aduertatur pęnitens, vt si coniugi sit superstes, ne iterum contrahat absque dispensatione impedimenti impedientis.

§.9. Præpositi nostræ Congregationis pro tempore existentes cum suis subditis qui infirmitate pro tempore præpedirentur, super recitatione Diuinorum Officiorum dispensare possunt, Dummodo ipsi infirmi certum psalmorum numerum per ipsos Superiores assignandorum non minus septem aut sex, cum distinctione, ac Orationem Dominicam septies, & Symbolum Apostolorum bis recitent.

Grauiter autem ægrotantes Orationē Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die pronunciantes, seu

reci-

recitantes, septem horis canonicis, & toti Diuino officio satisfecisse censentur; Clemens vij. nostræ Congregationi, quod confirmatum est à Pio v. anno Domini 1567. Idibus Februarij, vt habetur in nostris priuilegijs manuscriptis.

Et per priuilegium Leonis x. concessum Fratribus Minoribus, sufficit recitare aliquas Preces, Hymnos, Pater Noster, Aue Maria, vel alia iudicio Prælati, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Officium Diuinum primo §. 10.

§. 10. PEr priuilegium Sancti Hieronymi Hispalensis possunt nostri infirmi, senes, & valetudinarij qui tenentur ad horas canonicas, satisfacere recitãdo aliquos psalmos, vel illud quod superiori, aut confessario videbitur. Eugenius iv. vt habetur in priuilegijs dicti Ordinis Tit. 12. Et refertur in Compẽdio Priuilegiorum Societatis Iesu Tit. infir-

Infirmi. §. 3. Et in Compendio Minorum Tit. Infirmi. §. 8. 11. & 12.

§. 11. PRępositi nostræ Congregationis possunt dispēsare cum suis subditis infirmis super ieiunijs etiam de precepto, & quadragesimalibus; & cum concessione vespertinæ cęnulæ, & comestionis etiam panis. Clemens vij. nostræ Congregationi. Et Iulius iij. Societati Iesu, vt in eorum Cōpendio Tit. Dispensatio. §. 2. concessit, vt possint dispensare non solum super ieiunijs in diębus supradictis, sed etiam super cibis prohibitis. Possunt etiam dispensare non solum per seipsos, sed etiam per quemlibet alium nostræ Congregatonis, Gregorius xiij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio Tit. Dispēsatio. §. 3.

§. 12. COnfessarij nostrę Congregationis debitę pręsentati possunt dispensare cum secularibus in omnibus votis in quib. possunt Episcopi, Exceptis

ceptis votis peregrinationum vltra duas dietas. Innoc. viij. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Absolutio quo ad seculares secundo §. 12. Eugenius vero iv. concessit idem priuilegium omnibus monachis Sancti Benedicti deputatis ad Confessiones audiendas absque supradicta limitatione, vt habetur in dicto Compẽdio Minorum Tit. Dispensatio. §. 25. Martinus v. monachis Sanctæ Mariæ de monserrato, & Iulius ij. Congregationi Sancti Benedicti Hispaniæ, vt notat Capuccinus in suis adnotationibus ad Compendium Minorum Tit. Dispensatio.

§. 13. CVm licentia & dispensatione A.R.P. Generalis possunt nostri suscipere Ordines etiam sacros, & etiam Presbiteratus extra tempora à Iure statuta, tribus tamen diebus Dominicis, vel alijs festiuis, etiam continuis à quocunq. Antistite, non obstante Concilij Trid. Decreto. Gregorius xiij. Societati

cietati Iesu, quod incipit, Pium, & vtile, &c. sub die 22. Septembris 1582. Pontificatus sui anno vndecimo. Quodq. refert Emmanuel Rodericus in sua Collectione Priuilegiorum Bulla 25. sub Gregorio xiij.

SCHOLIVM.

IN hoc priuilegio adest clausula prohibitiua communicationis & participationis, quæ nobis non obstat, quin vti possimus dicto priuilegio, vt clarè patet ex priuilegio Gregorij xiv. quod est 1. §. 5. ante Tit. Absolutio quo ad fratres nostræ Congregationis; Et manifestè docet per alia priuilegia Emmanuel Rodericus in suis quæstionibus regularibus. tom. 1. q. 55. art. 17.

Requiritur tamen non solum licentia A. R. P. Generalis, vt possit ordinari iuxta nostras Cōstitutiones; sed etiam vt possit ordinari extra tempora iuxta supradictum priuilegium.

Pos-

§.14. Possunt fratres nostræ Congregationis, vt bonos ad potiora dirigant, & errantes ad rectitudinis semitam laudabiliter reuocare procurent, cōmorari in terris hęreticorum, schismaticorum, & Infidelium, & cum eisdem con- conuersari, de licentia Præpositi Generalis, & ab eis necessaria vitę deposcere, & recipere valent. Paulus iij. Societati Iesu die 15. Kalendis Nouembris 1545. Pontificatus sui Anno 15. quod incipit, Licet debitum pastoralis officij, &c. Et quia in dictis locis Sacerdotum raritas esse solet, concedit idem Pontifex ibidem, vt possint dicti Sacerdotes bis in eodem die Missam celebrare diuersis in locis.

§.15. Possunt nostri Confessarij, qui de licentia Præpositi Generalis in terris Infidelium, schismaticorum, & Hęreticorum conuersantur, & in locis remotissimis à Sede Apostolica, cum ijs qui ab infidelitate conuertentur tantum, qui prius in gradibus non licitis, tamen

lege

lege diuina, vel naturali non prohibitis, matrimonium contraxerunt, vt in eisdē manere possint, dispēsare, Paulus iij. Societati Iesu anno Domini 1545. 15. Kalendas Nouembris, quod incipit, licet debitum pastoralis officij, &c. Pontificatus sui anno 15.

SCHOLIVM.

Hoc priuilegium est ad maiorem abundantiam, nam iuxta. cap. gaudemus de diuortijs. nulla dispensatio necessaria est, quia matrimonium tempore infidelitatis initum, cōtra solas leges Pōtificias validum est. ita docet Henriquez libr. 12. de matrimonio cap. 3. num. 4. quem refert, & sequitur Sanchez de matrimonio tom. 3. lib. 8. disp. 6. n. 29.

Tit. Ecclesia.

§. 1. Licet nostræ Congregationi, cum de prioribus locis suis ad alia loca se transfert,

tā omnē ædificiorū materiā locorū, quæ dimittit (dedicatis Ecclesijs dūtaxat exceptis) quam libros, calices & paramenta secum ad alia loca transferre; & ędificia ipsa cum solo, & alijs ad eadem loca pertinentia (præter ecclesias) vendere, ipsorumq. prætium in aliorum locorum ad quę se transferunt, ædificationem, seu aliàs in eorum vtilitatem cōuertere, secundum, quod eis melius videbitur expedire. Clem. iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. ædificare §. 2. & Sixtus iv. Ordini Prædicatorum, vt habetur in Bulla maris magni, quæ est prima sub Sixto iv. in collectione priuilegiorum Ioan: Baptistæ Confecti, vers. ad hæc licet fratribus, &c.

§. 2. CLerici Regulares nostrę Congregationis possunt ea loca, quæ sibi minus commoda esse cognouerint, in manibus Ordinariorum locorum dimittere, & deserere, prout sibi videbitur expedirę: super quo Prępositi Generalis

ralis conſcientia oneratur; non obſtante Conſtitutione Bonif. viij. prohibente loca ſemel recepta deſeri, & alijs Apoſtolicis Conſtitutionib. cęteriſque contrarijs quibuſcunque Sixtus iv. Ordini Minorum, vt in eorum compendio Tit. ædificare §. 8.

SCHOLIVM.

Vigore noſtrarum Conſtitutionum; ſi qua domus intra triennium, poſtquam recepta in Congregatione fuerit, erit repudianda; fieri debet ab A. R. P. Generali cum voto Conſultorum, & alijs ſolemnitatibus, quæ ſunt adnotatæ in 3. par. noſtrarum Conſtitutionum cap. 5. §. ſi ad aliud domicilium. Expleto verò triennio, id pertinet ad capitulum Generale, vt ibidem habetur.

Tit. Eccleſias reconciliare.

Vide ſupra Tit. Benedicere §. 1.

Tit. Eijcere.

§. 1. CApitulum Generale, ac etiã Generalis nostræ Congregationis liberè, & licitè potest quoscunque Fratres etiam professos, qui ante ingressum nostræ Congregationis, grauissimis, & scandalosis delictis notati, seu etiam diffamati, & in eorum receptione, & professione moniti tacuerunt, & fraudulenter occultarunt: non obstante tali professione, à Congregatione expellere, ac remouere, prout illi in conscientia (quæ super hoc oneratur) visum fuerit. Leo x. Minoribus, vt in illorum Compendio Tit. Eijcere, & expellere. §. 5. & in compendio priuilegiorum Congregationis Sanctæ Mariæ Fuliensis. Et in Collectione priuilegiorũ Emmanuel Roderici Bulla xj. sub Leone x.

§. 2. PRępositus Generalis nostræ Cõgregationis per semetipsum dũtaxat

taxat

taxat potest fratres nostrę Congregationis, quos incorrigibiles repererit, habitu expoliare, & ab Ordine eijcere.

Ac contra quoscunque eis auxilium, consilium, vel fauorem, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè, aut quouis quęsito colore, super dicti habitus delatione præstantes, cuiuscunque dignitatis, gradus, & conditionis fuerint, per censuras Ecclesiasticas, ac alia iuris opportuna remedia (appellatione postposita) procedere, inuocando etiam si opus fuerit auxilium brachij secularis: Ale.vj. Ordini Minorum, vt in eorum Compendio, Tit. Eijcere §.4.& Tit. Habitus Fratrum §. 12.& in collectione priuilegiorũ Io: Baptistæ Confecti, priuilegio ij. sub Alex.vj. Sixtus etiam iv. concessit idem priuilegium Congregationi Cassinensi, & Eugenius iv. & Pius iv. de quibus mentionem facit Graffius in suo consilio 5.num.8.& 16. de Regularibus.

Vide de hac materia supra Tit. correctio§.3.

SCHOLIVM.

Non obstat cap. fin. de Regularibus. vbi ordinatur tales fugitiuos esse perquirendos, quia Sixtus iv. dicto cap. expresse derogauit, vt habetur in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Mariæ Fuliensis Tit. Eijcere, & expellere post §. 2. *vers. circa monachorum, &c.*

Præterea est aduertendum, quod vt quis iustè eijciatur à Monasterio, & habitu priuetur, tria sunt necessaria.

Primum, vt talis eiectio fiat propter crimina. pro quibus de iure communi essent ad mortem damnandi, perpetuo carceri mancipandi, vel in perpetuum, vel ad tempus ad triremes relegandi, vel condemnandi, vel in alijs delictis grauissimis inobedientiæ, & contumaciæ: non autem pro quocunque peccato mortali.

Se-

Secundum, ut fiat à Capitulo Generali, vel à Præposito Generali, cum voto decisiuo Consultorum.

Tertium ut eiectio fiat seruatis, seruandis, idest causa cognita, & per sententiam definitiuam. ita docet Nauar. cons. 50. de Regularibus Graffius cons. 5. de Regularib. num. 19. et in Decisionibus vol. 1. lib. 3. cap. 5. num. 82. & Archidiaconus in cap. peruenit in fine 27. q. 1.

Nec obstat ~~*Adest etiam*~~ *declaratio Illustrißimorum Cardinalium super Conc. Trid. in contrariũ, cuius verba sunt hæc.*

In posterum nemo Regularium eijciatur à Monasterio etiam si sit incorrigibilis, sed peccantes à Superioribus ignominia, & carcere castigentur, & acrius etiam si ipsis visum fuerit pro modo delictorum puniantur; ~~*sed*~~ quia *per hanc declarationem non reuocantur Priuilegia supradicta, unde stant in suo robore; & declaratio procedit contra Regulares, qui non gaudent supradictis Priuilegijs.*

Vide etiam de hac materia Doctrinam Sancti Bonauenturæ in quæstionibus super Regulam fratrum Minorum; q. 14. quam refert etiam Collector Priuilegiorum Ordinis Minorum in eius Compendio sub Tit. Eijcere post §. 4. quem vide omnino.

Vide etiam de hac materia supra Tit. Apostata. §. 2.

Tit. Episcopi.

§. 1. Fratres nostræ Congregationis promoti, vel promouendi ad Dignitatem Episcopalem vel alias, debent in virtute sanctæ Obedientiæ, (submota qualibet dilatione) resignare Pręposito Generali libros & alia, quę ipsos promotionis tempore habuisse vel habere constiterit: Nisi forsan Prępositus Generalis vsum huiusmodi rerũ illis ad tempus concesserit de gratia speciali. Alex. iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Episcopi.

ſcopi.§.2. Nec conſecrationis munus recipere poſſunt, niſi ea omnia quæ à noſtra Congregatione habent, prius Pręposito Domus reſignent, ſub ſuſpenſionis, & Exequutionis Põtificalis miniſterij pęna. Clemens iv. Ordini Prędicatorum, vt habetur in Collectione Priuilegiorum Io: Baptiſtæ Confecti, ſub Clemente iv. Priuilegio 8.

Tit. Euchariſtia.

§.1. POſſunt noſtri in ſuis Eccleſijs (decenter tamen) ſacroſanctā Euchariſtiam ſeruare. Paulus iij. Societati Ieſu, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Euchariſtia. De hac materia vide ſupra Tit. Communicare.

Tit. Excommunicatio.

§.1. SI in caſu aliquo noſtri ſententiam excommunicationis in aliquem in Congregatione; vel

Com-

Communitate ferre velint, non tenentur eam scripto proferre, non obstante pęna Iuris. Leo x. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Excommunicatio. §. 7.

§. 2. PErsonæ nostræ Congregationis à nemine possunt excommunicari, suspendi, vel Interdici, alias irritum, & inane decernitur. Paulus v. Congregationi Sanctę Mariæ Fuliensis, vt habetur in eorum compendio Priuilegiorum. Tit. Excommunicatio. §. 4.

Tit. Exemptio.

§. 1. PAtres, & Fratres nostræ Congregationis sunt liberi & exēpti ab omni Superioritate, Et soli Romano Pontifici canonicè intranti, & eorum Superioribus canonicè electis pro tempore existentibus subditi sunt. Clemēs vij. nostræ Cōgregationi, quod confirmatum est à Pio v. Idibus Februa-

rij Anni 1567. vt habetur in nostris Priuilegijs manuscriptis. Nicolaus iv. & Benedictus xj. Fratribus Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Exemptio. §. 10. & 14.

Si vero Ecclesiarũ Prelati non obstante hoc priuilegio vellent illos molestare, erũt ipso facto excommunicati post monitionem. Nicolaus v. Ordini Minorum, vt in eodem Compendio & Tit. §. 18. Et Sixtus iv. ibidem. §. 22. & Paulus v. Congregationi Sanctę Mariæ Fuliensis, vt habetur in eorum Compendio Priuilegiorum Tit. Exemptio §. 3.

Nec possunt absolui ab alio, quam à Romano Pontifice nisi in articulo mortis. Et quicquid attentauerint irritum erit. Et Gregorius xiij. Societati Iesu amplissimè concessit simile priuilegium exemptionis, quod incipit, Satis superq. dilectos filios Societati Iesu; sub die 10. Septembris 1584. Pontificatus sui anno xiij. Et de verbo ad verbum refert Emmanuel Rodericus in sua Collectione

§. 2. SVnt nostri etiam exempti à iurisdictione quorumcunque Legatorum etiam de Latere, Nec non Nunciorum dictę Sedis Apostolicæ, Ac quorumuis Officialiũ Romanę Curię; Paulus iij. Congregationi Eremitarum Ordinis Camaldulẽsis Anno Domini 1534. tertio nonis Nouembris Pontificatus sui anno primo, vt in eorum Compendio fol. 10. Et Eugenius iv. Congregationi Vallis Oletanę Ordinis Sancti Benedicti Hispaniarum Anno Domini 1434. septimo kalendas Martij Pontificatus sui anno iv. vt habetur in eorum priuilegijs fol. 15. num. 1.

SCHOLIVM.

DE Regularium exemptione latè tractat Io: Baptista Confectus in Summario

mario Priuilegiorum Mendicantium, Tit. 5. per totum.

§. 3. NOstri sunt exempti à solutione Decimarum quarumcunque etiam Papalium, & à quacunque exactione, subsidio, vel prouisione; Nec per literas Apostolicas compelli possunt, nisi eiusmodi literæ de nostra Congregatione & indulto, expressam de verbo ad verbum mentionem fecerint. Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Priuilegium, §. 7. & Sixtus iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Exemptio. §. 20. & late in Tit. Decimę, §. 3.

Tit. Generalis.

§. 1. PRæpositus Generalis nostræ Congregationis potest communicare suffragia Indulgentiarum, Orationum, ac Beneficiorum spiritualium totius Cõgregationis, quibuscun-

cunque personis Deuotis, & Benefacto-ribus nostræ Congregationis; Vrbanus v. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Tit. Generalis Ordinis. §. 4.

§. 2. PRæpositus Generalis nostræ Congregationis cum primum est electus eo ipso habet plenam, liberam, & omnimodam curam, & administratio-nem rerum omnium, & personarum no-stræ Congregationis; Paulus iij. & Iu-lius iij. Societati Iesu, vt habetur in eorũ Compendio, Tit. Generalis. §. 1. Vide de hac materia supra Tit. Declarare. §. 1. & 4.

§. 3. TRansumpta, & exẽplaria quo-rumcunque Instrumentorum, Priuilegiorum, & Apostolicarum con-cessionum, proprio Generalis nostri si-gillo firmata, & sigillata, eamdem omni-no vim habent, & illis eadem fides adhi-beri debet, ac si plumbi sigillo essent ob-signata; Iulius ij. Augustinianis, vt habe-

tur

tur in Compendio Minorum Tit. Generalis §.4. & Compendio Congregationis Sanctæ Mariæ Fuliensis eod. Tit. §.8. Vide de hac materia infra Tit. Priuilegia. §.10.

Tit. Gradus.

§.1. SCholastici nostrę Cōgregationis professi, si per examinatores nostrę Cōgregationis idonei reperti fuerint, possunt promoueri ad Gradus per Generalem Prępositum, aut de eius licentia per quemcunque inferiorem Prępositum: idque non solum extra Vniuersitates, sed etiam in ipsis Vniuersitatibus, si Officiales Vniuersitatum in quibus scholasticorum studia existunt, illos gratis promouere recusauerint. Iulius iij. & Pius iv. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Gradus §.1. Hoc priuilegium Pij iv. incipit, Exponi nobis nuper fecistis &c. sub nu. 86. sub die 19. Augusti 1561. Pontificatus sui Anno ij.

Tit. Horæ Canonicę.

Vide infra Tit. Officium Diuinum.

Tit. Ieiunium.

§.1. Possunt nostri per facultatem Congregationis Sanctæ Iustinę de Padua Ordinis Sancti Benedicti, dum in Quadragesima, & Vigilijs, quæ de pręcepto ieiunātur equitando iter faciunt sumere mane aliquid per modum consuetæ collationis, & sub nocte cęnare. Sixtus iv. in Priuilegijs impressis fol. 123. vt refertur in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu Tit. Ieiunium. §.1.

§.2. Possunt nostri, & maxime Prędicatores actu prędicantes sine scrupulo violati ieiunij anticipare, seu retardare (iuxta suam consolationem) horas

tas

ras comestionis, & serotinæ collationis. Leo x. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio. Tit. Ieiunium. §. 5.

§. 3. ITinerantes Fratres nostræ Congregationis possunt trãsferre ieiunium diei itineris ad alium diem. Leo x. Minoribus, vt habetur in eorum compendio. Tit. Itinerantes Fratres. §. 6.

Tit. Indulgentiæ.

§. 1. PAulus Papa V. per suam Bullam sub data diei 23. mensis Maij. Anni 1606. reuocauit, annullauit, & cassauit omnes, & singulas indulgentias, quibuscunque Ordinibus, & institutis Regularibus, etiam Mẽdicantibus, & quibuslibet personis Regularibus quouis modo per quoscunq. Romanos Põtifices suos Prędecessores, & Apostolicam Sedem hactenus concessas, confirmatas, & innouatas: Et infra.

scripta (quæ ad nostrum propositum faciunt) inter alias concessit.

§. 2. OMnes Christifideles, qui canonicè, & iuxta ordines cuiuslibet Religionis habitum Regularem à legitimis Superioribus causa profitendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem, si verè pęnitentes, & confessi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam Indulgentiam consequantur.

SCHOLIVM.

NOstri gaudent dicto priuilegio, seu dicta Indulgentia quando suscipiunt habitum religionis, quia tunc incipit annus probationis causa profitendi. Nam quando ingrediuntur per quatuor menses, dicuntur, & sunt hospites: Et ita mihi declarauit Admodum Reuerendus Pater D. Ioan: Antonius Angrisanus Præpositus Generalis nostræ Congregationis virtute Priuilegij

§.3. NOuitius, qui pęnitens, & confessus, ac sacra Communione refectus, post completum probationis annum, professionem emiserit, plenariã Indulgentiam consequetur.

§.4. QVilibet Religiosus intra claustra sui Monasterij viuens, qui in Festo principali sui Ordinis confessus, ac sacra Communione refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorum Principum cõcordia, hęresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderit, plenariam Indulgentiam consequetur.

SCHOLIVM.

NOstri gaudent hac indulgentia in festo Exaltationis sanctæ Crucis, tantum quæ celebratur die 14. Septembris.

§.5. IN quolibet mortis articulo, si Religiosus verè pœnitens confessus, ac sacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiuerit, saltem contritus nomen Iesu ore si potuerit, sin autẽ corde deuote inuocauerit, plenariam Indulgentiam consequetur.

§.6. REligiosus, qui ad Presbyteratus ordinem canonicè promotus, & confessus primam Missam celebrabit: nec non etiam ij Religiosi, qui pariter confessi, ac sacra Communione refecti, eidem Missæ interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt, plenariam Indulgentiam consequentur.

Finis Bullæ supradictæ.

§.7. PAtres, & Fratres nostræ Congregationis in nostris Ecclesijs diebus quadragesimalibus, & quibusuis anni tẽporib. atq. diebus alijs stationũ, visitando quinque, vel quatuor, si tot extant, aut pauciora Altaria, & semel Psal.

Mi-

Miſerere, & Orationem Dominicam, ac Salutationem Angelicam, & Symbolum Apoſtolorum pro felici ſtatu, & conſeruatione militantis Eccleſiæ, ac exaltatione fidei Catholicæ, ſummi Pōtificis proſperitate recitant, omnes, & ſingulas Indulgentias, ac peccatorum remiſſiones viſitantibus Baſilicas, & Eccleſias Vrbis, & extra illius muros, ac etiam Neapolis, & aliarum Ciuitatum, & Oppidorum conceſſas conſequuntur, ac ſi perſonaliter viſitauerint, ac omnia, & ſingula, quæ pro huiuſmodi Indulgentijs conſequendis, quomodolibet requirūtur, perfecerint.

Et ſi extra proprias Eccleſias, & domus ex obedientia fuerint, tunc in quauis Eccleſia Ciuitatū, oppidorum, &c. vbi fuerint, poſſunt conſequi eaſdem Indulgentias, viſitando altaria, &c. vt ſupra. Pius iv. noſtræ Congregationi, idque Pius v. confirmauit, & per viuæ vocis oraculum factum Admodum Reu. Patri

Domino Ioanni Antonio Angrisano nostro Prępofito Generali nouissimè cōfirmatum est à Paulo V. summo Pontifice die 12. mensis Martij 1608. post reuocationem Indulgentiarum Religiosorum factam, & publicatam die 23. mensis Maij 1606.

SCHOLIVM.

Psalmus Miserere, Oratio Dominica, Salutatio Angelica, & Symbolum Apostolorum debet semel recitari in quolibet Altari.

§.8. NOstri gaudent omnibus Indulgentijs, etiam plenarijs, & perpetuis, concessis, & concedendis alijs Ordinibus etiam militaribus. Gregor. xiv. Ordini Sancti Bernardi Hispaniæ Anno 1591. die 28. Iunij, vt habetur in Cōpendio Congregationis Sanctæ Mariæ Fuliēsis Tit. Communicatio gratiarum. §.4. & Sixtus v. & Paulus v. dictæ Congrega-

gregationi Sanctæ Mariæ Fuliensis, vt habetur in eorum Compendio vbi supra. Tit. Communicatio gratiarum. §. 1. & 3.

§. 9. Indulgentiæ, & Priuilegia pro defunctis concessa non censentur reuocata per Breue Pauli v. reuocatoriũ omnium Indulgentiarum Regularibus concessarum sub data diei 23. mensis Maij 1606. sed permanent adhuc in suo roborę, prout declarauit Congregationi Sanctæ Mariæ Fuliensis, viuæ vocis oraculo facto Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Bandino die 23. mensis Februarij 1609.

§. 10. Omnes Indulgentię à Leone x. vsque ad quartum sui Pontificatus annum die 3. Februarij, & Prædecessoribus suis pro viuis concessæ, possunt à nostris pro defunctis per modum suffragij applicari. Leo x. Minoribus, vt habetur in illorum Compendio. Tit. Indulgentia non plenaria. §. 7. & refertur

in Compendio Societatis Iesu. Tit. Indulgentię.§.10.& in compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Mariæ Fuliensis Tit.Indulgentię pro defunctis. §.4.

§.11. OMnes Indulgentiæ tam plenarię, quàm non plenariæ, quę visitantibus Ecclesias Vrbis Romæ quouis die concessę sunt, possunt eo die à nostris in proprijs Ecclesijs obtineri. Sixtus iv. Minoribus, vt in eorum Compendio priuilegiorum. Tit. Indulgentię stationum, quoad Fratres.§.7.

SCHOLIVM.

HViusmodi Indulgentias, & sequentes in §.12.*&* 13. *concessas pro viuis licet nostri lucrari non possint per se, cum sint reuocatæ per Breue Pauli v. de quo supra* §.1.*tamen possunt pro defunctis applicari per priuilegiũ Leonis x. de quo supra.*§.10. *facta est mentio.*

Sa-

§.12. SAcerdotes nostræ Congregationis, qui Dominicis dieb. aut in solemnitatib. D. N. Iesu Christi & Beatæ Mariç celebrãt: Non Sacerdotes quotiescunque communicant, Indulgentiam plenariam consequũtur, Innocentius viij. Minoribus, vt in eorum Monumentis fol. 69. & refertur in eorum Compendio Tit. Indulg. plen. quod Fratres §. 5. & 6. & in Cõpẽdio Societatis Iesu. Tit. Indulgentiæ. §. 8. Vide Scholiũ supradictum.

§. 13. QVoties nostri Coronam Beatę Virginis, quæ continet 63. Aue, & 7. Pater, vel Coronam Domini, quæ continet 33. Pater, & totidem Aue, aut Septem Psalmos Pęnitentiales, aut Psalmos Graduales, aut pro defunctis Defunctorum Officiũ recitauerint, Indulgentiam plenariã consequentur. Infirmi verò, & Senes decrepiti eamdem Indulgentiam consequuntur quoties Psalmum 50. Aut Canticum Beatę Virginis, aut Hymnum Aue Maris

ris stella dixerint. Iulius ij. & Leo x. vt habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum Tit. Indulgentiæ varijs in locis. Et de Psalmis Gradualibus habetur specialiter in Tit. Indulgentia plenaria, quo ad Fratres. §. 19. & habetur in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctæ Mariæ Fuliensis. Tit. Indulgentia pro Defunctis. §. 2. & 3. & in Compēdio priuilegiorum Societatis Iesu. Tit. Indulgentiæ. §. 9. Vide Scholium, quod est supra post §. 11.

§. 14. NOstri singulis secundis, & quartis Ferijs cuiuslibet hebdomadę totius anni celebrare volentes pro defunctis, easdem Indulgentias pro animabus defunctorum consequentur, ac si in Ecclesia S. Sebastiani, S. Laurētij, Scalę Cęli, Sancti Gregorij, & Sanctę Pudentianæ extra & intra muros almæ Vrbis celebrassent. Ac pari modo Missę huiusmodi animabus defunctorū, pro quibus eas celebrādas dixerint, suf-

fra-

fragantur, perinde, ac si in prefatis, ac alijs quibuscunque priuilegiatis Ecclesijs intra, & extra muros Vrbis celebrassent. Clemens vij. Minimis, vt refertur in Priuilegiorum Compendio Ordinis Sancti Hieronymi Tit. Animæ à purgatorio, §. 2. & in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Mariæ Fuliensis. Tit. Indulgentiæ pro defunctis. §. 5.

§. 15. PER priuilegium concessum à Leone x. Congregationi Sāctę Iustinæ, nostri celebrantes tres Missas pro anima alicuius defuncti consanguinei intra tertium gradum super vno Altari per Superiorem in propria Ecclesia assignato, liberant ipsius animam à pęnis Purgatorij, ac si celebrassent super Altari Sancti Gregorij, aut Sancti Sebastiani Romę, vt refertur in Compendio priuilegiorum Canonicorum Regulariū Sancti Saluatoris in Lauro de Vrbe, qui eiusdem gratijs, & Indulgentijs gaudēt;

Et

Et in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Marię Fuliensis Tit. Indulgentiæ pro defunctis. §. 6.

SCHOLIVM.

HI duo Paragraphi superiores sunt intelligendi de quibuslibet Missis, quamuis non sint de Defunctis, Nam ita sunt cōcessa priuilegia Altari Sancti Gregorij, Sanctæ Pudentianæ, & Sancti Siluestri in Monte Quirinali. Et multa alia Altaria similiter priuilegiata reperiuntur infra & extra muros Romæ.

Tit. Infirmi.

§. 1. INfirmi, & Decrepiti nostrę Congregationis qui non possunt Ecclesiam adire ad lucrandas Indulgentias à Paulo v. Regularibus concessas, possunt eas consequi in lectulo suo, dūmodo agant aliquod opus pium arbitrio

trio Confessarij. Paulus v. Congregationi Sanctę Marię Fuliensis die... Anni 1609. Pontificatus sui Anno 5. vt habetur in eorum Compendio Tit. Infirmi. §. 4.

SCHOLIVM.

Supradictæ Indulgentiæ concessę à Paulo v. Regularibus habentur supra Tit. Indulgentię à principio vsque ad §. *6. inclusiuè.*

§. 2. OMnibus, & singulis quorumcunque tam virorum quam mulierum Monasteriorum Congregationis nostræ, vtriusque sexus personis, quibusuis infirmitatib. pro tempore detentis, quibus ob huiusmodi infirmitates, vel per Medicum, aut Superiorem suum è cubiculis suis exire prohibitum fuerit, concessum est, vt durantibus infirmitatibus tantum, Missam in proprio cubiculo, super altari portatili, in loco tamen de-

decenti & honesto, per aliquem Presbyterum per eos iuxta suum libitum eligendum celebrari facere, illique interesse; Et eam etiam in ipsorum cubiculis iacẽtes audire, sacrosanctumque Eucharistię sacramentum, confessi, & contriti, liberè, & licitè suscipere possint; Ordinariorum Locorum, seu quorumuis aliorum licentia desuper minime requisita; ipsique, ac Presbyter sic per eos eligendus Missam huiusmodi respectiuè audiẽdi, ac celebrandi, plenam & liberam licentiam, & facultatem habent. Pius iv. Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris Lateranẽsis die 18. Mensis Maij 1565. Pontificatus sui anno 6. vt habetur in eorum Priuilegijs pagina 536. Et refertur in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctę Mariæ Fuliẽsis Tit. Infirmi. §. 5. Cum clausula, Non obstantib. quibusuis Apostolicis, nec non in Prouincialibus & Synodalibus Cõcilijs editis, Generalibus Constitutionibus, & etiam per nos quomodolibet factis, &

con-

concessis. Vide de hac materia supra Tit. Dispensatio. §. 7. & 8.

Tit. Interdictum.

§. 1. ECclesię Domorũ nostrę Cõgregationis interdici nõ possunt ad instantiam alicuius personæ, etiam si Cardinalatus honore, vel alia quauis fulgente dignitate sit insignita, Nec per Auditorem sacri Palatij, aut quoscunque alios Iudices: Nisi tota Ciuitas, seu Oppidum vbi Domus huiusmodi consistit, Apostolica seu Ordinaria authoritate Ecclesiastico supponatur interdicto. Et in huiusmodi Domibus degentes Fratres ad huiusmodi Interdicti obseruationem minime tenentur. Ex priuilegio Leonis x. Fratribus Minoribus Obseruantiæ, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Interdictum primo §. 15. Et Gregorij ix. & aliorum summorum Pontificũ Ordini Sancti Ioãnis Hierosolymitani, vt habetur in eodẽ loco. §. 26. & 27.

§.2. EX priuilegio cõcesso à Leone x. Monachis S. Benedicti, possũt nostri tempore Interdicti, & cessationis à Diuinis in die Conceptionis, Visitationis, & Natiuitatis Beatæ Virginis, & Natiuitatis S. Ioannis Baptistæ, die Exaltationis Sanctæ Crucis (ex eo quod est festum nostræ Congregationis) & omniũ Sanctorum, & Sanctarum sub quorum inuocationibus nostræ Ecclesiæ dedicatę, & consecratę sunt, Vel quorum corpora in ipsis Ecclesijs recondita respectiuè existunt: Nec non Hebdomadarum Sanctę, & Resurrectionis Dominicę, Et quoties nostri Professionem emiserint, aut primã Missam celebrauerint, vel humana cadauera Ecclesiasticę sepulturæ tradi contigerit, dummodo ipso interdicto causam non dederint, Nec eis specialiter contigerit interdici, apertis ianuis, pulsatis campanis (nominatim Interdictis, & excommunicatis exclusis) Missas, Processiones, & alia Diuina Officia solemniter celebrare, vt habetur in Compen-

pen-

pendio Minorum Tit. Interdictum secundo §.10. Et omnia illa facere in supradictis diebus, quę nullo existente Interdicto fieri possunt. Idem Leo x. Fratribus Minoribus vbi supra. §. 7. & Capuccinus in suis Adnotationibus Tit. Interdictum 3. à versic. Item. 13. &c. vsq. ad versic. Item 21. &c.

§. 3. Possunt nostri tempore Interdicti licitè, & liberè in suis Ecclesijs, aut Capellis recipere ad audiendam Missam & alia Diuina Officia, omnes, & singulos Donatos, Oblatos quoscunq., Familiares, Officiales, Negotiorum gestores, Procuratores, Operarios, & Seruitores quarumlibet nostrarum Domorum; Ac eis Eucharistiam, & alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Interdictum 3. §. 1. 2. 3. & 6. per concessionem Alexandri iv. Clemens iv. & Innoc. iv. Minorib. & Augustinianis, & Paulus iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Com-

H pen-

pendio. Tit. Interdictum. §. 2. Et notat Capuccinus in suis adnotationibus ad Compendium Minorum Tit. Interdictũ. 3. vers. Item quinto,&c. eorumque corpora tumulare, siue tumulari facere,(dũmodo nullus istorum dederit causam Interdicto) secreto tamen modo, ianuis clausis, & campanis non pulsatis. Eugenius IV. Monachis Sancti Benedicti, vt habetur in Compẽdio Minorum Tit. Interdictum.3.§.11.&per priuilegium Leonis X. eisdem Monachis, sepeliri possunt, etiam ianuis apertis, pulsatis campanis, & Missas, & alia diuina Officia solemniter, & in cantu celebrare, vt habetur in eodem Compendio Minorum. Tit. Interdictum primo §.25.

§.4. POssunt nostri tempore interdicti generalis, siue specialis, aut quo cessatur à diuinis, eligere sex personas inter viros, & mulieres successiuè, quę possunt Missas audire, ac diuinis Officijs interesse, & Ecclesiastica sacramenta ibi

re-

recipere. Nicolaus v. Ord. Sancti Benedicti, vt habetur in Compendio Minorũ. Tit. Interdictum primo §. 23. dummodo aliqua ipsarum sex personarum dicto Interdicto, aut cessationi à diuinis causam non dederint: & ipsum interdictum non sit positum, vel confirmatum authoritate Apostolica. Et per priuilegium Legati de latere eidem Ordini Sancti Benedicti concessum, in qualibet die possũt recipere quindecim personas, quæ non dederunt causam interdicto, vt habetur in eodem Compendio Minorum Tit. Interdictum primo §. 24. & notat Capuccinus in Tit. Interdictum. 3. versic. Item septimo, &c.

§. 5. Leo x. declarauit Fratribus Minoribus, & concessit, quòd in forma obseruationis nulla sit differentia inter cessationem à diuinis, & interdictũ quodcunque, vt habetur in Compendio Minorum. Tit. Interdictum primo §. 17.

SCHOLIVM.

Hoc Priuilegium procedit inter noſtros Fratres, noſtraſque Domus, non aũt cum ſecularibus: ita notat Capuccinus in ſuis adnotationibus. Tit. Interdictum 3. verſic. in ceſſatione autem, &c. & verſic. Item Leo x.

Notandum eſt etiam, & mẽte tenendum, quod omnes ſupradictæ conceſſiones, & quæ communiter fieri ſolent, ſunt pro Interdicto generali; ita docet Collector Priuilegiorum Minorum. Tit. Interdictum 3. not. primo, niſi per priuilegium particulare, aliud ſit conceſſum, vt in ſequenti videri poteſt.

§. 6. Omnia quæ pro tempore generalis Interdicti nobis conceſſa ſunt, ea omnia in ſpeciali Interdicto intelliguntur eſſe conceſſa per Priuilegium Iulij ij. conceſſum Auguſtinianis, vt habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum. Tit. Interdictum primo §. 14.

Scho-

SCHOLIVM.

Haec est magna concessio, & ideo valde notanda, quia maior in hac materia non reperitur concessa, nam quando secundum ius commune suspenditur interdictum in quibusdam diebus non suspenditur pro Ecclesijs, vel personis particulariter interdictis, adeo, vt si in illis celebrarent, essent irregulares, & tamen secundum istam concessionem in talibus locis specialiter Interdictis poterit celebrari, & illa omnia agi, quæ poterant in Interdicto generali: Sed personæ specialiter interdictæ minimè hoc possent facere, neque coram illis fieri. ità adnotat Capuccinus in suis adnotationibus in Compendio Minorum Tit. Interdictum 3. versic. Item decimo Iulius ij. &c.

Circa materiam Interdicti, quæ valde perplexa est, sciendum est primo, quod statim, quod nostri sciunt positum esse interdictum, siue cessationem à diuinis, ea serua-

re obligantur, si Ecclesia Matrix, vel maior seruat (licet sint iniusta) & vbi tales Ecclesiæ non fuerint, se debent cum alijs Ecclesijs populi conformare, si illę sub pęna excõmunicationis obseruant. ita adnotauit Hieronymus Sorbus Capuccinus in Tit. Interdictum. 3. versic. In primis, &c.

Secundo sciendum est, quod per Conc. Trid. sess. 25. cap. 12. supradicta priuilegia non sunt reuocata, vt probat Capuccinus in suis adnotationibus ad Compendium Minorum. Tit. Interdictum. 3. versic. & quo ad primum, &c. & tenet etiam Emanuel Roderiquez in expositione Bullæ Cruciatæ, vt refert idem Capuccinus vbi supra: Et ad Concilium Tridentinum respondet, Nos bene obligatos esse Interdictum Apostolicum, & Ordinarium seruare, tamen ex concessione speciali possumus facere supradicta nobis concessa; nam Concilium intendit illa priuilegia reuocare, quæ à quibusdam Religiosis prætendebantur haberi de nullatenus Interdictum seruando, etiam quod à matri-

cę

ce Ecclesia seruaretur, vt erant Fratres milites Sancti Ioannis Hierosolymitani Hospitalis virtute priuilegij Alexandri iij. Vrbani iij. Clementis iij. & aliorum summorum Pontificum; & similiter erat concessum Fratribus Minimis à Leone x.

Tertio sciendum est, quod in Regnis, vbi est Bulla Cruciatæ; Dubium est, An supradicta priuilegia sint reuocata? Pro cuius solutione. Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis adnotationibus ad Compendium priuilegiorum Minorum. Tit. Interdictum. 3. à versic. Itaque concludendo, &c. ponit infrascriptas conclusiones.

Prima conclusio est, quantum ad facultates illas, quæ pro tali tempore à iure communi nobis conceduntur absque Bulla Cruciatæ, supradictis priuilegijs vti possumus, quia talis Bulla Cruciatæ suspendit tantum facultates illas, quæ sunt gratiæ, & priuilegia, vltra, vel contra ius commune, non autem illas, quæ sunt in iure communi incorporata.

Secunda Conclusio est, quod absq; Bulla Cruciatæ possumus gaudere omnibus iam supradictis priuilegijs, in quantum pertinent ad Fratres nostros, non autem quantum ad seculares, quia in illa Bulla non suspenduntur priuilegia Superioribus Ordinum Mendicantium, in quantum ad suos Fratres pertinent, sed quò ad seculares, vt notat etiam Collector priuilegiorum Minorum. Tit. Priuilegia Fratrum §.33.quæst.3.

Tit. Libri prohibiti.

§.1. PRæpositus generalis nostræ Congregationis cum consilio suorum Consultorum potest concedere facultatem nostris legendi libros hęreticos ad oppugnandum. Gregorius xiij. post Pium v. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio. Tit. Libri prohibiti. §.1.

Scho-

SCHOLIVM.

Haec priuilegia, quæ continentur in istis tribus primis paragraphis habentur in priuilegio Gregorij xiij. concesso dictæ Societati, quod incipit. Exponi nobis nuper fecerunt, &c. sub die 8. mensis Ianuarij 1575. *Pontificatus sui anno 3. similem concessionem fecit Sixtus iv. Ordini Prædicatorum, & Minorum, vt habetur in fine Bullæ Maris magni, quam refert Ioannes Baptista Confectus in sua Collectione, & in summario priuilegiorum Ordinum Mendicantium. Tit. 3. Cap. 1. §. 53.*

§. 2. Possunt nostri vti libris non hereticis, licet habeant añotationes, & Scholia Authorum hæreticorum, aut Authores ipsi mali sint, si libri non sunt Editi ad stabilienda dogmata heretica; dummodo nomen authoris (si sit hæreticus, aut in Indice prohibitus, & si quid inter legendum occurrerit) dele-

leatur. Gregorius xiij. & Pius v. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio. Tit. Libri prohibiti. §. 2.

§. 3. SVpradicta fuerunt concessa, non obstantib. Bullis in Cæna Domini legi consuetis, cęterisque contrarijs quibuscunque vbi supra. §. 6.

SCHOLIVM.

IN nostra Congregatione nemini permittitur vti ijs Priuilegijs propria authoritate. Nec Patribus Societatis Iesu, quibus concessa sunt, nisi cum licentia Prouincialis. Vbi supra. §. 6.

Tit. Medici.

§. 1. FRatres nostræ Congregationis medicinæ periti cum licencentia suorum Superiorum mederi possunt, nõ solum Fratribus alijs nostræ Congregationis, sed etiam quibus-

buſcunque extraneis, & ſecularib. abſq. aliquo conſcientiæ ſcrupulo aut aliquarũ cenſurarum, & ſententiarũ Eccleſiaſticarum, vel aliarum pęnarum incurſu, citra tamen inciſionem, & aduſtionem per ipſos faciendam: & tunc ſolum, quando Medici ſeculares commodè haberi non poſſunt. Gregorius xiij. Societati Ieſu, quod priuilegium incipit Vnigeniti Dei Filij, &c. ſub die vndecimo menſis Februarij 1576. Pontificatus ſui Anno 4. Quod refert de verbo ad verbum Emmanuel Rodericus in ſua Collectione Priuilegiorum Bulla 19. ſub Gregorio. xiij.

Tit. Miſſa.

§. 1. IN locis vbi noſtri degunt, poſſunt habere Oratoria, in quibus cum Altari portatili poſſunt Miſſarũ ſolemnia, & alia diuina Officia celebrare, vt habetur in Compendio priuilegiorum Societatis Ieſu. Tit. Oratoria, conceſſum dictæ Societati à Gregorio xiij.

quod

quod incipit, Decet Romanum Pontificem sub nu. 143. expeditum die 3. mēsis Maij 1575. Pontificatus sui anno 3. Nec requiritur licentia Episcopi Ordinarij iuxta Concilium Tridentinum, cui derogatur à Gregorio in dicta Bulla, sed sufficit Patris Generalis, vel Prouincialis approbatio, & quod ad diuinum tantum cultum sint deputata.

§.2. POssunt nostri non solum in Oratorijs cum Altari portatili celebrare, sed in quocunque alio honesto, & congruenti loco cum debita reuerentia, & honore Paulus iij. Societati Iesu sub die 15. kalendas Nouembris 1549. Quod priuilegium, licet sit à Concilio Tridentino vniuersè sublatum vt patet in sessione 22. sub decreto de obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ, tamen à Gregorio xiij. eidem Societati Iesu sub die primo Octobris 1579. Pontificatus sui Anno 8. quod incipit. Vsus Altaris Viatici, &c. Non obstante Concilio

cilio Tridentino, restituitur idem vsus hoc pacto: vt inter missiones, quæ à Superioribus fiunt, Presbyteri dictæ Societatis seruata aliàs forma (quæ forma est, vt honesto, & congruenti loco, & cum debita reuerentia, & honore celebretur) concessionis dicti Pauli iij. licitè valeant Missæ sacrificium celebrare super Altari viatici vbique gentium, etiam in castris militum, modo loca, & si communia & profana, tuta, & honesta sint: Et Generalis aut Prouinciales Præpositi eo tunc vtendum fore iudicauerint. Itidemque possint ibi Presbyteri ipsi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ministrare fidelibus ad illud sumendum. Non obstantibus, &c. Vide de hac materia supra Tit. Infirmi §. 2.

§. 3. POssunt Sacerdotes nostræ Congregationis celebrare Missas per horam ante auroram, & infra horam post meridiem itineris, vel alterius legitimi impedimenti causa, de licentia Superioris

rioris Generalis, vel cuiuslibet alterius ad id ab eo deputati Greg. xiij. Societati Iesu, vt refertur in Compendio priuilegiorũ Cõgregationis s. Mariæ Fuliensis. Tit. Missa. §. 3. Vide de hac materia supra Tit. Dispensatio. §. 12. vers. Et quia in dictis locis.

SCHOLIVM.

IN nostra Congregatione quilibet Præpositus concedit hanc licentiam.

Multa alia priuilegia fuerunt olim à Summis Pontificibus concessa Regularibus circa horam celebrandi Missam ante auroram, & post Meridiem, quæ habentur in Compendio Minorum Tit. Missa 2.

Supradictis priuilegijs non obstat Decretum Concilij Tridentini; De obseruandis, & euitandis in celebratione Missarum. sess. 22. §. postremo, &c. quia per Concilium Tridentinum prohibentur Sacerdotes, ne celebrent

alijs,

alijs quam debitis horis, superstitionis causa; Vnde in principio dicti. §. dicitur, Ne superstitioni locus aliquis detur, &c.

De iure vero potest celebrari Missa vna hora, & dimidia ante Ortum solis, & hoc esse in praxi seruandum ait Suarez in 3. par. D. Tho. Tom.3. Disp.80. sect.4. vers. secundo inquiri potest; Et debent absolui ante meridianum tempus, ita vt saltem ante meridiem debeant inchoari, vt legitimè dicantur iuxta consuetudinem, quæ consuetudo habet vim præcepti, vt docet Suarez vbi supra vers. quod autem, &c.

Non desunt tamen Authores graues, qui dicant licere Missam dicere per totam horam nonam diei, vsque ad tertiam horam post meridiem; ita Nauarrus in Manuali. c. 25. num. 85. Et in tractatu de Oratione. cap. 21. num. 22. & alij, quos refert Suarez vbi supra; Ipse tamen in versic. Quo circa, &c. existimat non posse tutò in praxi hanc sententiam seruari regulariter absque alia causa.

In

In aliquo autem raro caſu v. g. ſi feſtum ſit ſolemne, & Miſſa publica, & concio non finiatur vſque ad vnam, vel duas horas poſt meridiem, tunc poſſe Miſſam priuatam inchoari poſt finitum ſolemne officium, maximè ne aliqua pars populi Miſſa priuetur.

Item permitti poteſt ratione itineris ſi occurrat neceſſitas celebrandi in die feſto poſt meridiem, dummodo vnius horæ tempus non excedatur; ita Suarez vbi ſupra.

Tit. Notarius.

§. 1. PRæpoſitus Generalis noſtræ Cōgregationis poteſt in Notarios creare, & deputare quoſcunque Fratres noſtræ Congregationis probos, & fide ad id, doctrinaque idoneos, qui quoties requiſiti fuerint, poſſint omnia & ſingula mandata, priuilegia, conceſſiones, & indulta Congregationis, ſeu eis perſonis conceſſa, ~~Necnon Reſcripta Apoſtolica quibuſcunque per-~~ ſoni

sonis concessa: nec non rescripta Apostolica quibusuis personis secularibus, aut Ecclesiasticis insinuare, easq. iuxta prędictorum tenorem requirere, & monere, aliaque omnia opportuna, & necessaria exequi, & de illis publica coram testibus requisitis instrumenta conficere, quibus eadem in iudicio, & extra fides adhibeatur, quæ si per alios Notarios authenticos rogata fuissent adhiberetur: ac easdem personas sic intimatas, monitas, & requisitas arctari debere. Pius v. Ordini Prędicatorum adiuncta pœna suspensionis à diuinis quo ad Episcopos, & Archiepiscopos; Excommunicationis verò ipso facto, quo ad inferiores, vt refertur in Compẽdio priuilegiorum Cõgregationis Sanctę Mariæ Fuliensis. Tit. eodẽ, & in Compendio priuilegiorũ Societati Iesu, Tit. Notarius Et de verbo ad verbum refert Emmanuel Rodericus in sua Collectione priuilegiorum Bulla 12, sub Pio v.

Tit. Nouitius.

§.1. OMnes gratię nobis concessę per summos Pontifices cōplectũtur etiam Nouitios, si tamē perseuerauerint. Eugenius iv. Cōgregationi Sanctæ Iustinæ, vt habetur in Compendio Sancti Hieronymi Hispanię Tit. Nouitius. §. 3. Vide de hac materia supra Tit. Communicatio priuilegiorum §.4. & tit. commutatio.

§.2. SI aliquis ex Nouitijs nostrę Cōgregationis non professus, anno probationis nondum expleto ob infirmitatem de Medici sentētia morti proximus videatur, ipse pro cōsolatione animæ suæ ad professionem Regularem ante tempus requisitum (quatenus tamen in ætate legitima constitutus sit) ad illam emittendam in manib. Præpositi admitti poterit. Pius v. Monialibus Sancti Dominici, quod refert Ioãnes Baptista Cōfectus

fectus in Collectione Priuilegiorum Mẽdicantium priuilegio 7. sub Pio v. & Hieronymus Sorbus Capuccinus in Compendio Mendicãtium sub Tit. Abbatissa. §. est hic aduertendum, &c. quod priuilegium est cum clausula derogatoria Concilij Tridentini hoc pacto. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationib. Apostolicis, ac Monasterij, seu Domus, & ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, &c.

SCHOLIVM.

EST autem notandum, quod sic professus Indulgentiam plenariam consequitur, vt habetur supra Tit. Indulgentiæ. §. 3. Et si decedat, Monasterium succedere poterit in eius bonis. ita docet Ioannes Baptista Confectus in Summario priuilegiorum Mẽdicantium. Tit. 13. cap. 13. in fine, folio mihi 385. & Tit. 23. cap. 13. folio 459. sub Tit. de indulto Nouitijs monialibus; Hoc tamen

 secun-

secundum mihi non placet, quia priuilegium propriè fuit concessum ad lucrandam Indulgentiam plenariam, qua gaudent Religiosi in illo articulo; Deinde priuilegium debet strictè interpretari, quando vergit in praeiudi-tium tertij, ita docet Henriquez. lib.7.c.30. num.3.

Si vero sustinere volueris opinionem Io: Baptistae Confecti, quae probabilis est, pro ea faciunt, quae docet Sanchez. Tom.2. de Matrimonio lib.7. Disp. 105. à num.7. vsq. ad finem disputationis,

Tit. Officium diuinum.

§.1. FRatres nostri satisfaciunt praecepto capit. Dolentes. de celebr. miss. dicendo Officium studiosè pariter, & deuotè, etiam si propter aliquam fatigationem, vel aliam causam dicant sedendo, aut deambulãdo, vel non integrè verba proferendo, prout scripta sunt propter negligentiam, aut im-

imperitiam, vel malam prolationem naturalem, propter defectum linguæ, seu qualitercunque ore imperfectè dicant, aut cum mentis distractione, & sensuum vagatione, dum tamen non ex malitia hæc faciant. Et similiter, qui cum talib. malè proferentibus, vel alios supradictos defectus incurrentibus dicunt Officium, non tenentur recitare ab alijs imperfectè dicta, aut ab eis non integrè audita propter distantiam localem, vel strepitum, siue aliam caussam, sed satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, qualitercunque audiendo, quæ alij debent dicere, præsertim in Choro. Leo x. Fratribus Minoribus, vt habetur in eorum Compendio priuilegiorum. Tit. Officium diuinũ primo §. 8. Et notat Corduba in sua adnotatione ibidem in fine: & habetur in Collectione priuilegiorum Ioannis Baptistæ Confecti. priuilegio 20. sub Leone x. versic. quod Fratres, &c.

§.2. NE Fratres nostri mutuò se impediant in officio diuino, aut alijs sint fastidiosi, illa, quæ in Ordinario iubentur dici secretè sub silentio in horis canonicis, non tenentur proferre vocaliter, sed satisfaciunt, dicendo mentaliter, aut legendo inter se per librum, quia aliqui deuotius sic dicunt, & absque impedimento, & fastidio aliorum. Leo x, Ordini Minorum, vt habetur in eorum Cōpendio. Tit. Officium Diuinum 1.§.9.

§.3. Vbi occurrit dubium in recitatione horarum in Choro, potest illud determinare Præpositus, vel Vicarius, aut ille, qui est caput in Choro. Benedictus xiij. Ordini Sancti Hieronymi, vt habetur in eorum Compendio Priuilegiorum; Tit. Officium diuinum. §.1.& 2.& in Compendio Minorum. Tit. Officium diuinum primo §.18.

§.4. POssunt nostri iustis de causis facultate Superioris sine scrupulo Officium diuinum Missæ postponere. Iulius iij. Societati Iesu, vt habetur in eorum Compendio. Tit. Horæ Canonicæ. §.1. quod priuilegium incipit. Sacrę Religionis, &c. sub num. 68. concessum die 22. mensis Octobris Anni 1552. Pontificatus sui anno 3.

§.5. POssunt nostri ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur cum maiori deuotione dici posse diuinum Officium, illud mane recitare vsque ad Completorium inclusiuè. Pius v. Ordini Minorum, vt in eorum priuilegijs manuscriptis. Et refertur in Cōpendio Societatis Iesu. Tit. Horæ Canonicę. §.2.

§.6. POssunt etiam nostri absq. scrupulo Matutinum Officium ante solis occasum recitare, vt habetur in Compendio Societatis Iesu. Tit. Horæ Canonicæ. §.3.

§.7. QVando aliquid diuini Officij (non tamen ex dolo) omittitur, possunt nostri supplere dicendo Psalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut salutationē Angelicam. Inno.viij. Ordini Minorum, vt refertur in Compendio Societatis Iesu. Tit. Horæ Canonicæ.§.4.

Tit. Oracula Viuæ vocis.

§.1. VIuę vocis oracula, quibus gaudet nostra Congregatio non sunt minoris efficacię, & valoris, quam si per Bullam, aut Breue, ad perpetuam rei memoriam essent concessa, & hoc in foro conscientię tantum Leo x. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio priuilegiorum. Tit. Oraculum.§.2.& Tit. Priuilegia.§.22.

De hac materia vide supra. Tit. Communicatio priuilegiorum. §. 2.

Tit. Oratoria.

VIde ſupra. Tit. Miſſa.

Tit. Pacta.

§.1. OMnes conuentiones, obligationes, compoſitiones, & pacta, quæ Fratres noſtri faciunt, etiam ſi Prępoſiti ſint, contra conſtitutiones, & conſuetudines noſtrę Congregationis abſque Capituli generalis licentia ſunt irrita & nulla. Alexander iv. & Honorius iv. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio priuilegiorum Tit. Conuentiones. §. 1. & 2. Et refert Ioan: Baptiſta Confectus in Collectione priuilegiorũ, priuilegio primo ſub Alexandro iv. & priuilegio 2. ſub Honorio iv. & priuilegio 3. ſub Iulio ij.

Tit. Paramenta ſacra.

§.1. VEſtes, & pannos profanos poſſumus in paramenta, & alios Eccleſiarum vſus, ſecura conſcientia commutare. *Sixtus iv.* Ordini Minorum, vt refertur in Compēdio priuilegiorum Societatis Ieſu Tit. Sacra.§.2. & in Compendio priuilegiorum Congregationis Sanctæ Mariæ Fulienſis Tit. Paramenta. De hac materia vide ſupra, Tit. Benedicere §.*3*.

Tit. Predicare.

§.1. POſſunt Fratres noſtrę Congregationis, qui idonei fuerint reperti, & à Præpoſito Generali approbati, & deputati, in quibuſuis Eccleſijs, Locis, Plateis publicis, & vbicunq. locorum Clero, & Populo verbum Dei prędicare, viam veritatis edocere, & ad bene viuendum exhortari. Paulus iij. Societati Ieſu, vt habetur

in eorum priuilegio quod incipit, cum inter cunctas, &c. num. 20. sub die 3. Iunij 1545. Quod priuilegium declaratur à Gregorio 13. in alio priuilegio dictę Societati concesso, quod incipit, Vigore priuilegij, num. 255. sub die 20. Nouembris 1584. Pontificatus sui anno 13. Vt procedat, dato quod dicti Fratres ad Ordines sacros non sint promoti, sed sufficiat vt prima tonsura sint insigniti. Refert supradictum priuilegium de verbo ad verbum Emmanuel Rodericus in sua Collectione priuilegiorum Bulla 28. sub Gregorio xiij.

Tit. Præpositus.

§. 1. PRæpositus Generalis, & cęteri Prępositi nostræ Congregationis possunt in rebus dubijs, & scrupulosis conscientias Fratrum tangentibus cum consilio aliquorũ Patrum (si res magni momenti fuerint) authoritate Apostolica determinare, ac sub-

subditi Fratres possunt, & debent sub Prelatorum determinatione secura conscientia stare. Leo x. Minoribus, & Iulius ij. Magistro Ordinis Predicatorum, vt habetur in Compendio priuilegiorum Sancti Hieronymi Hispaniæ Tit. Priores per Communicationem. §. 1. & 2. Et in Compendio Minorum Tit. Declarare. §. 4. & 5.

§. 2. PEr facultatem cõcessam ab Eugenio iv. Prioribus Sancti Hieronymi Hispaniæ, possunt nostri Præpositi omnimodam facultatem absoluendi, dispensandi, quæ à Pontificibus, illis cõcessa est, cõmittere alijs Confessarijs nostre Congregationis; Idem concessit Iulius iij. Societati Iesu, vt habet priuilegiũ quod incipit, sacræ Religionis, &c. sub num. 70. cõcessum die 22. Octobr. 1552. Pontificatus sui anno iij. Possuntq. sibi eligere confessarium, & mutare, qui eis beneficium absolutionis, & dispensationis impendat in omnibus casibus, quibus ipsi

ipsi authoritate Apostolica ceteros Fratres nostræ Congregationis absoluere possunt. Eugenius iv. Prioribus Sancti Hieronymi Hispaniæ, vt habetur in eorum Compēdio priuilegiorum Tit. Priores. §. 1. & Tit. Eligere. §. 2.

Tit. Prȩscriptio.

Vide infra in Scholio post §. 11. Tit. Priuilegia.

Tit. Priuilegia.

§. 1. IMpedientes ingressum in nostra Religione excommunicantur excommunicatione reseruata Summo Pontifici. Eugenius iv. Congregationi Sancti Benedicti, & Iulius ij. Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris, vt habetur in Compendio priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Priuilegia. §. 4.

§.2. DAmnum inferentes bonis nostrę Congregationis, si admoniti à nostris, intra triduum non resipuerint, vel restituerint, excommunicationem ipso facto incurrant, Romano Pontifici reseruatam. Iulius ij. Augustinianis, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Bona. §. 10.

§.3. PEr priuilegium Innocentij viij. concessum Fratribus Ordinis Prędicatorum Congregationis Hispaniæ, quando dubia occurrunt super priuilegijs, & gratijs nostrę Congregationi concessis, pro securitate conscientiarum Fratrum nostrę Cōgregationis, potest Prępositus Generalis pro tempore existens, cum aliqua persona in dignitate Ecclesiastica constituta, & duob. alijs Iuriscōsultis interpretari huiusmodi dubia: Et Fratres nostri securè possunt stare declarationibus ab eis factis. ita habetur in Compendio Minorum Tit. Priuilegia. §. 13. Et talis interpretatio fieri

poteſt ſecundum ęquitatem, & in fauorem ſalutis animarum, non autem ſecundum Iuris rigorem, & Doctorum ſubtilitates, Sixtus iv. Canonicis Regularib. s. Saluatoris, vt habetur in Compendio Priuilegiorum Societatis Ieſu Tit. Priuilegia. §. 10. & Iulius ij. Ordini Prędicatorum, vt habetur in Collectione priuilegiorum Io: Baptiſtæ Confecti, priuilegio primo ſub Iulio ij. Vide ſupra Tit. Declarare. §. 1. & 2.

§. 4. PEr priuilegia conceſſa Ordini Sancti Ioannis Hieroſolimitani, exempti ſunt noſtri à quacumque collecta, ſeu contributione, ratione perſonarum vel rerum, etiam ad refectionem Pontium, Murorum, & Eccleſiarum; Imo etiam ſi eatenus per abuſum ſeu alterius priuilegium vel negligentiam, atque adeo per longiſſimum tempus hoc priuilegium obſeruatum non fuerit. Clemẽs vij. vt patet in priuilegijs manuſcriptis Societati Ieſu Tit. Priuilegium. §. 11.

pro-

Prohibetur etiam ne similia onera, siue realia siue personalia imponantur sub pęna excommunicationis à notitia huius priuilegij incurrenda, vt patet ex indulto Iulij.ij.concesso Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris; Et Leonis x. vt refertur in Compendio priuilegiorum Societatis Iesu Tit. Priuilegia.§.11.

§.5. NOn possunt nostri cogi ad iurandum de calumnia, nec ad testimonium ferendum. Honorius iij. Carthusiensibus, & Iulius ij. Congregationi Sancti Saluatoris, vt refertur in Compẽdio Priuilegiorum Societatis Iesu Tit. Priuilegia.§.12.

§.6. PER priuilegium Clementis iv. Fratribus Minorib. concessum, prohibetur omnibus Ecclesiarum Pręlatis ne interpretari pręsumant priuilegia, & indulta nobis concessa, siue clara, quę interpretatione non indigent, siue dubia contineant; sed interpretatio reseruata

est,

est Sedi Apostolicæ, cum eius sit interpretari, cuius est condere. in Compendio Minorum Tit. Priuilegia Fratrum. §. 5.

Hoc Priuilegium non est contrarium illi de quo facta est mentio supra. §. 3. Nam illud procedit quo ad Fratres nostræ Congregationis; & hoc quo ad alios.

§. 7. VIrtute quarumcunque literarū Apostolicarum concessarum & concedendarum nullo modo potest præiudicari, seu derogari priuilegijs nostræ Congregationis; nisi de ipsis, & de nostra Congregatione fiat de verbo ad verbum expressa mentio. Eugenius iv. Ordini Prædicatorum, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Priuilegia Fratrum. §. 6.

SCHOLIVM.

Huic priuilegio derogatur per clausulam illam derogatoriam, quæ apponi solet

ſolet hoc pacto: Quamuis talia priuilegia habeant, quod de eis ſit facienda mentio de verbo ad verbum, quæ pro expreſſis haberi volumus; ita docet Collector Priuilegiorum Ordinis Minorum Tit. Priuilegia Fratrum, quæſtione prima.

§.8. GEneralis noſtrę Congregationis vna cum conſenſu Capituli Generalis vel maioris partis, declarare poteſt & valet, vtrum ab vſu alicuius cōceſſionis abſtineri debet. Poſtquam quidem declarationem noſtrę Congregationis Fratres illa conceſſione in poſterum vti non poſſunt, ac ſi per ſantitatem Summi Pontificis ſuſpenſa, vel reuocata fuiſſet. Paulus v. Congregationi Sanctę Marię Fuliēſis, Per viuæ vocis oraculum factum Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Domino Card. Bellarmino die 10. Septēbr. 1609. vt habetur in eorum Compendio Priuilegiorum Tit. Generalis. §. 10.

Vide ſupra Tit. Communicatio Priuilegiorum. §. 2.

Scho-

SCHOLIVM.

Est sciendũ quod Emmanuel Rodericus in suis quæstionibus Regularibus tom. primo, q. 9. art. 2. col. 2. dicit, quod Capitulum Generale alicuius Religionis potest restringere, vel tollere alijs Fratribus vsum priuilegiorum, & ita fuit obseruatum a nostro Capitulo Generali celebrato Anno Domini 1601. vt adnotatum est supra Tit. Absolutio quo ad Fratres in Scholio post. §. vltimum.

§.9. ITem per priuilegium Sixti iv. concessum Generali Fratrum Minorum, quando noster Pater Generalis videt aliquem Fratrem nostræ Congregationis abuti gratijs, & facultatibus Apostolicis, poterit & valebit dictas gratias suspendere, & suspensas tenere donec (hoc est quam primum commodè poterit) consulat desuper Romanum Pontificem, & ab eo responsum habeat; & super hoc onerat conscientiam prędicti Gene-

 ralis.

ralis. ita habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum Tit. Priuilegia Fratrũ §. 9.

§. 10. QVęcunque concessio Apostolica facta nostrę Congregationi, vel nostro Patri Generali, siue directè, aut per communicationem priuilegiorum aliorum ordinũ, eãdem omnino vim, atq. efficaciam perpetuo habet, tam in iudicio, quam extra, ac si plumbeo sigillo obsignata esset. Iulius ij. Ordini Fratrum Sancti Augustini. Et hoc intelligitur tam de ijs, quæ in forma Breui, quam de ijs, quæ per supplicationes expedita sunt, in quibus sola signatura sufficit; Idem Iulius ij. supradictis, vt habetur in Compendio Minorũ, Tit. Priuilegia Fratrum. §. 18.

Et supradicta priuilegia si ostendantur, siue ipsa exemplaria, siue eorum trãsumpta, Prælati alicuius, aut publici Notarij manu signata, aut etiam Generalis nostræ Congregationis sigillo firmata, eandem omnino vim habent, & illis fides

ad-

adhiberi debet, ac si plumbi signum haberent. Idem Iulius ij. dicto Ordini Sancti Augustini, vt habetur in eodem Compendio Minorum Tit. Priuilegia Fratrum. §. 19.

Et Leo x. Ordini Minorum de obseruantia, Cum clausula non obstantibus, dummodo manu Notarij Publici sint subscripta, & sigillo alicuius curię Ecclesiasticæ, seu personę in Dignitate Ecclesiastica constituta sint munita, vt habetur in eorum Compendio Minorum Tit. Priuilegia Fratrũ. §. 30. vers. Idem Leo, &c.

Vide supra Tit. Generalis. §. 3.

§. 11. POssunt nostri vti priuilegijs nostræ Congregationis etiam si propter simplicitatem, & iuris ignorantiã vsi nõ fuerint retroactis annis, Dummodo eis non sit per pręscriptionẽ, vel alias legitimè derogatum. Nicolaus iv. Carthusiensibus, vt habetur in Compendio Minorũ Tit. Priuilegia Fratrũ. §. 33.

SCHOLIVM.

Priuilegia Regularium non tolluntur per quadragenariam præscriptionem, cum ex indulto Apostolico eis concesso, & communicato non curret, nisi elapso sexagenario anno, vt ex Priuilegio Leonis x. Camaldulēsibus, & Vallis vmbrosæ Congregationi concessum patet; quod refert Io: Babtista Confectus in Summario Priuilegiorum Mendicantium Tit. 12. cap. 1. de præscriptione actiua & passiua Regularium fol. mihi 376. Et sic requiritur spatium centum annorum, vt notat idem Confectus vbi supra.

Præterea præscriptio inchoata contra Regulares interrumpitur ex frequenti confirmatione, & innouatione priuilegiorum per summos Pontifices ex certa scientia, motu proprio, & ex potestatis plenitudine facta, qua quidem innouatione, priuilegia ipsa in pristinum statum aduersus quæcumque obstantia reducuntur, & conseruantur. ita docet

docet Idem Io: Baptiſta Confectus in Summario Priuilegiorum Mendicantium, In Sũmario Bullę Sixti iv. Bulla aurea nuncupata, cap. 3. ſub deſcriptione, An Regularium Priuilegia per non vſum, ſeu contrarium vſum, aut per præſcriptionem tollantur. fol. mihi 340. & 341. & præcipue in fine.

§. 12. SI ſeculares temerè cõtraire auſi fuerint cuiquam conceſſionum noſtræ Congregationis, pro excommunicatis publicari poſſunt; Si autem Clerici fuerint, pręter cẽſuram ſupradictam, Dignitatibus, & Beneficijs Eccleſiaſticis priuati ſunt, eaque libere impetrari poſſunt. Leo x. Fratribus Eremitis Sancti Auguſtini, vt habetur in Compendio Minorum Tit. Priuilegia Fratrum. §. 21.

Tit. Proceſſiones.

§. 1. PAtres, & Fratres noſtrę Congregationis ad proceſſiones publicas, vel priuatas etiam ſolemnes accedere minime tenentur, nec

ad id cogi, etiam si de Iure, vel statuto, vel consuetudine, vel alias quomodolibet astringantur, Pius iv. nostræ Congregationi, quod confirmatum est à Pio v. Idibus Februarij 1567. Idem concessit Gregorius xiij. Societati Iesu, in Priuilegio quod incipit, Quęcunq. sacrarũ Religionum, sub die 16. Mensis Iulij. 1576. Pontificatus sui Anno 5. Non obstante Concilio Trid. sess. vlt. de Regularibus, cap. 13. In quo priuilegio etiam habetur, quoslibet cõtradictores (hoc fieri potest per Conseruatores) compesci posse per censuras Ecclesiasticas aliaq. opportuna Iuris, & Facti remedia; Et si opus fuerit etiam auxilio bracchij sęcularis. Non obstantibus, &c. Et Gregorius xiv. Clericis Ministrantibus infirmis, vndecimo Kalendas Octobris 1591.

Tit. Quarta.

VIde supra Tit. Canonica portio.

Tit.

Tit. Recipere.

Vide supra Tit. Apostata. §. 2.

Tit. Reconciliatio.

Vide supra Tit. Benedicere. §. 1.

Tit. Reseruatio.

§. 1. Nemo ex Regularium Superiorib. peccatorum absolutiones sibi reseruare potest, præter annotatos in Decreto Clemen. viij. publicato Romæ die 28. Mensis Maij 1593. Quod refert Stephanus Quaranta in sua Summa Bullarij sub Tit. Casus reseruati, in principio.

§. 2. Svperiores nostræ Congregationis non solum possunt sibi reseruare

uare omnes vel aliquos ex casib. pręscriptis à Clem. viij. in suo Decreto de quo in. §. pręcedenti, si ita expediri iudicauerit quo ad Fratres professos nostrę Congregationis; sed etiam quo ad Nouitios. Paulus v. Congregationi Sanctę Mariæ Fuliensis, per viuę vocis Oraculum factum Illustriss. & Reuerendiss. D. Octauio Cardinali Bandino, die 17. Mensis Augusti 1609. vt habetur in eorum Cōpendio Tit. Casuum Reseruatio. §. 4.

Tit. Sacra.

Vide supra Tit. Calices, & Corporalia.

Tit. Sacramenta.

Vide supra Tit. Communicare.

Tit.

Tit. Scrupuli.

VIde ſupra Tit. Præpoſitus, §. 1.

Tit. Teſtimonium.

§. 1. IN cauſis proprijs Monaſteriorũ noſtræ Congregationis, ſiue Ciuilibus, ſiue Criminalibus, ne ius eorum depereat, licet Fratrum teſtimonijs vti, eaque tanquam iuridica recipienda eſſe ſtatuit, Vrbanus iv. Priuilegio 8. Ordini Ciſtercienſi, Iulius ij. Oliuetanis, Priuilegio 31. Eugenius iv. Cõgregationi Sanctę Iuſtinę Priuilegio. 52. vt habetur in Compendio Priuilegiorum Congregationis Sanctæ Marię Fulienſis, Tit. Teſtimonium. Et refert Emmanuel Rodericus in ſua Collectione priuilegiorum Bulla 7. ſub Eugenio iv.

Tit. Transire.

§. 1. NVllus professus nostræ Cõgregationis potest transire ad alium quemcũque Ordinem etiam strictiorem, etiam Carthusiensium, etiam bona intentione ductus, prætextu quorumcunque priuilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quarũcunque literarum Apostolicarum, quascunque clausulas etiam derogatorias in se continentium, quibuscunque nostræ Congregationis professis in posterum concedendarum, nisi in literis ipsis expressus consensus Præpositi Generalis accesserit, & nisi de licentia dicti Generalis petita, & obtenta; alioquin tam recipiẽtes quam recepti excommunicationis sententiam, à qua nisi à Romano Põtifice, vel Præposito Generali nostræ Congregationis prẹterquam in mortis articulo constituti, absolui non possunt, eo ipso incurrunt. Innoc. viij. Ordini San-

Sãcti Hieronymi Hiſpaniæ; Martinus v. & alij Summi Pontifices eidem Ordini, vt habetur in eorum Compendio, Tit. Tranſeuntes ad aliam Religionem. §. 1. & 5. cum ſequentibus, Et refert Capuccinus in ſuis Adnotationibus in Compendio Minorum Tit. Apoſtata ab Ordine in fine.

§.2. Licet Præpoſito Generali noſtrę Congregationis licentiã concedere Fratribus noſtræ Congregationis tranſeundi ad quemuis alium Ordinem Mendicantium, vel non Mendicantium, paris, laxioris, aut arctioris obſeruantię, per ipſum Prępoſitum illis preſcribendũ. Greg. xiij. Societati Ieſu, quod incipit, cum alias, &c. ſub die 22. Septẽb. 1582. Anno 11. ſui Pontificatus. Quodq. refert de verbo ad verbũ Emmanuel Rodericus in ſua Collectione priuilegiorum Bulla 24. ſub Gregorio xiij.

Scho-

SCHOLIVM.

Aduerte primo, quod intelligitur de Ordinibus Claustralibus non autem de Militaribus. Secundo Aduerte, quod licet in dicto Priuilegio adsit Clausula prohibitiua Communicationis, & participationis: Tamen nostra Congregatio non obstãte hac clausula participat hoc priuilegio, per priuilegium Gregorij xiv. concessum Congregationi Sancti Bernardi Regnorum Hispaniæ, quod est supra §.5. *ante Tit. Absolutio quo ad Fratres nostræ Congregationis, Et per alia priuilegia, vt docet Emmanuel Rodericus in suis Quæstionibus Regularibus tit.* 1.q.55.*ar.*17.

Tit. Verberare.

Vide supra Tit. Correctio, & pręcipuè §.2.

Tit. Votum.

Vide supra Tit. Commutatio. §.primo, &2.

FINIS.